2023/2605

23.11.2023

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2023/2605

af 22. november 2023

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2022/926 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien efter en delvis interimsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]) (»antidumpinggrundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. **Gældende foranstaltninger**

(1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/388 ([2]) (»den oprindelige forordning«) indførte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien ([3]) (»de oprindelige foranstaltninger«). Den undersøgelse, der førte til indførelsen af denne antidumpingtold, benævnes herefter »den oprindelige antidumpingundersøgelse«.

(2) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 ([4]) indførte Kommissionen en endelig udligningstold på importen af samme vare med oprindelse i Indien. Den undersøgelse, der førte til indførelsen af denne udligningstold, benævnes herefter »den oprindelige antisubsidieundersøgelse«.

(3) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/926 ([5]) og (EU) 2022/927 ([6]) opretholdt Kommissionen efter en udløbsundersøgelse den endelige antidumpingtold og den endelige udligningstold i yderligere fem år.

(4) I den oprindelige forordning blev dumpingmargenen for Electrosteel Castings Ltd (»ECL« eller »ansøgeren« eller »virksomheden«) fastsat til 4,1 %. I den særskilte oprindelige antisubsidieundersøgelse vedrørende samme vare fra samme pågældende land var udligningstolden for ECL på 9 %, hvoraf 6,04 % var baseret på eksportbetingede subsidier.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.
([2]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/388 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT L 73 af 18.3.2016, s. 53).
([3]) Den oprindelige forordning blev ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1369 af 11. august 2016 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2016/388 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT L 217 af 12.8.2016, s. 4).
([4]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT L 73 af 18.3.2016, s. 1).
([5]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/926 af 15. juni 2022 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT L 161 af 16.6.2022, s. 1).
([6]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/927 af 15. juni 2022 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 (EUT L 161 af 16.6.2022, s. 28).

(5) I overensstemmelse med antidumpinggrundforordningen og Kommissionens forordning (EU) 2016/1037 ([7]) (»antisubsidiegrundforordningen«) tog Kommissionen hensyn til, at tre af de undersøgte subsidieordninger var eksportsubsidier, som reelt reducerede eksportpriserne og dermed forhøjede dumpingmargenen tilsvarende.

(6) Kommissionen reducerede således dumpingmargenen med de subsidiebeløb, der blev konstateret i forbindelse med eksportordningerne i den oprindelige antisubsidieundersøgelse. På grundlag af denne metode blev den endelige antidumpingtold for ansøgeren nedsat til 0 %.

1.2. **Anmodning om en delvis interimsundersøgelse**

(7) Den 22. september 2022 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* om indledning af en delvis interimsundersøgelse (»indledningsmeddelelsen«) af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3 ([8]).

(8) Den fornyede undersøgelse, der var begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet for den eksporterende producent ECL, blev indledt på grundlag af en anmodning fra ansøgeren. Anmodningen blev indgivet på grundlag af en fusion mellem ansøgeren og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed Srikalahasthi Pipes Ltd (»SPL«), som blev besluttet af bestyrelsen i oktober 2020.

(9) Fusionen mellem ECL og SPL førte til en situation, hvor de gældende antidumpingforanstaltninger sandsynligvis ikke længere var nødvendige eller ikke længere tilstrækkelige til at modvirke den dumping, der forvolder skade, jf. antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3. Dette skyldtes, at den dumpingmargen, der blev beregnet i den oprindelige antidumpingundersøgelse, ikke omfattede SPL's hjemmemarkedssalg. Desuden blev der i den juridiske dokumentation for fusionen forudset »synergieffekter«, som kunne påvirke ansøgerens omkostningsstruktur og dermed dumpingmargenen.

(10) Kommissionen fandt, at anmodningen indeholdt tilstrækkelige beviser for, at de omstændigheder, som lå til grund for indførelsen af de gældende foranstaltninger, har ændret sig, og at disse ændringer er af varig karakter.

1.3. **Undersøgelsesperiode for den fornyede undersøgelse**

(11) Undersøgelsen af dumpingens omfang omfattede perioden fra den 1. april 2021 til den 31. marts 2022 (»den nuværende undersøgelsesperiode« eller »NUP«).

1.4. **Interesserede parter, spørgeskema og kontrolbesøg**

(12) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren, myndighederne i eksportlandet, de øvrige kendte eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenen om den delvise interimsundersøgelse. Interesserede parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. En EU-producent, Saint-Gobain PAM Canalisations (»SG PAM«), fremsatte bemærkninger efter indledningen af undersøgelsen (se afsnit 1.8).

(13) For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anså for nødvendige til sin undersøgelse, sendte den et spørgeskema til ansøgeren, som besvarede det inden for tidsfristen. Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne fastsætte dumpingens omfang. I henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 16 aflagde Kommissionen et kontrolbesøg hos ansøgeren. Kommissionen afholdt også videokonferencer med de forretningsmæssigt forbundne virksomheder for at kontrollere de oplysninger, de indsendte.

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55).

([8]) EUT C 363 af 22.9.2022, s. 9.

1.5. **Brug af »foreliggende faktiske oplysninger«**

(14) Ved brev af 10. juli 2023 (»artikel 18-brevet«) meddelte Kommissionen ansøgeren sin tvivl med hensyn til pålideligheden af virksomhedens oplysninger. I brevet gav Kommissionen nærmere oplysninger om, hvorfor den mente, at ECL kunne have givet urigtige eller vildledende oplysninger. Kommissionen underrettede også ansøgeren om, at den eventuelt kan anvende antidumpinggrundforordningens artikel 18 og om konsekvenserne heraf.

(15) Ved breve af 24. juli 2023 fremsatte den indiske regering (»GOI«), ECL og SG PAM bemærkninger til artikel 18-brevet og til fremlæggelsen af oplysninger.

(16) Kommissionen modtog også bemærkninger fra europæiske distributører på EU-markedet for duktile rør fremstillet af ECL — virksomhederne Valdro, Fusion Pipeline Products Limited (»Fusion Pipelines Products«), CO.ME.CAR SRL, Deschacht, Idrovit SRL, Vodoskok d.d. og WAPPTech Ltd.

(17) Efter anmodning fra ECL blev der afholdt en høring den 26. juli 2023.

1.6. **Fremlæggelse af oplysninger**

(18) Den 24. august 2023 fremlagde Kommissionen de vigtigste kendsgerninger og betragtninger for alle interesserede parter, på grundlag af hvilke den havde til hensigt at foreslå en ændring af den gældende toldsats for ECL. De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger senest den 6. september 2023 og anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

(19) Kommissionen modtog bemærkninger i denne forbindelse fra GOI, SG PAM, ECL og de europæiske virksomheder Deschacht, IBECO AB, VAPPtech Environrnental Ltd (»VAPPtech«) og Vodoskok.

(20) Den 4. september 2023 blev der efter anmodning fra GOI afholdt en høring mellem GOI og Kommissionens tjenestegrene. Efter anmodning fra ECL fandt endnu en høring sted mellem ECL og Kommissionens tjenestegrene den 6. september 2023. Kommissionen tog alle interesserede parters bemærkninger i betragtning.

(21) Den 3. oktober 2023 fremlagde Kommissionen på ny sine konklusioner vedrørende anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger (afsnit 3.6) og opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger. De interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger senest den 6. oktober 2023. Der blev modtaget bemærkninger fra GOI, ECL og SG PAM. Kommissionen tog alle interesserede parters bemærkninger i betragtning.

(22) Den 16. oktober 2023 fremlagde Kommissionen på ny sine konklusioner vedrørende den normale værdi og opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger. De interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger senest den 17. oktober 2023. Der blev modtaget bemærkninger fra GOI og ECL. Kommissionen tog alle interesserede parters bemærkninger i betragtning.

1.7. **Tilbagetrækning af anmodningen om fornyet undersøgelse**

(23) Ved brev af 28. august 2023 meddelte ECL Kommissionen, at virksomheden ønskede at tilbagetrække sin anmodning om en delvis interimsundersøgelse. ECL gentog argumenterne i sine bemærkninger til dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger om, at undersøgelsen burde afsluttes.

(24) ECL henviste til Kommissionens konklusioner i dens fremlæggelsesdokument om anvendelsen af »de foreliggende faktiske oplysninger«. Virksomheden fandt, at den havde fremlagt væsentlige beviser for at overbevise Kommissionen om nøjagtigheden af dens data og navnlig om metalvægten af hvert rør i NUP, og at den ikke kunne fremlægge flere beviser, fordi rørene allerede var blevet solgt. ECL hævdede endvidere, at metoden til registrering af data (om metalvægt) blev anvendt i virksomhedens regnskaber og i virksomhedens SAP-system ([9]). Den forpligtede sig til i fremtiden at tage passende skridt til at kontrollere og på passende vis registrere metalvægten af hvert rør, der fremstilles. ECL fandt derfor, at undersøgelsen ikke var berettiget og burde afsluttes.

([9]) Regnskabssystem anvendt af ansøgeren.

(25) Under henvisning til konklusionerne i afsnit 3.2 nedenfor om, hvorfor den fandt, at dataene var forkert indberettet, noterede Kommissionen sig ECL's tilsagn om fremover at registrere rørenes vægt. Den fandt imidlertid, at et sådant tilsagn ikke kunne berettige en afslutning af den nuværende undersøgelse, da det ikke havde nogen indvirkning på de aktuelle resultater, der vedrørte en tidligere periode.

(26) ECL hævdede endvidere, at hvis Kommissionen indførte resttolden på 12,9 % som nævnt i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger, som ville være et supplement til den udligningstold på 9 %, der allerede finder anvendelse på virksomheden, ville ECL ikke være i stand til fortsat at sælge den pågældende vare på EU-markedet og ville være nødt til at lukke sine datterselskaber/kontorer i Frankrig, Spanien, Italien og Tyskland. Som følge heraf vil de ca. 60 personer, der er direkte ansat af ECL, miste deres job.

(27) ECL henviste også til bemærkninger fra forskellige uafhængige distributører fra Italien, Frankrig, Belgien, Irland og Kroatien og hævdede, at der var et alvorligt konkurrenceproblem på EU-markedet. Den fremførte, at hvis ECL ikke kunne levere til disse virksomheder, ville de — i de fleste tilfælde — skulle lukke deres virksomhed, hvilket ville resultere i et tab af tusindvis af direkte og indirekte arbejdspladser i medlemsstaterne i hele Unionen. ECL mente, at det økonomiske tab i de forskellige medlemsstater derfor ville være endnu større. Efter dens opfattelse vil ECL's udtræden af EU-markedet desuden kun styrke SG PAM's monopollignende stilling på dette marked til skade for Unionens bredere interesser.

1.7.1. *Bemærkninger fra distributører*

(28) Virksomhederne CO.ME.CAR S.r.l., Deschacht, Vodoskok d.d. og WAPPTech anmodede Kommissionen om at afslutte den fornyede undersøgelse. Virksomhederne understregede betydningen af ECL's tilstedeværelse på EU-markedet, og de henviste til SG PAM's monopollignende situation og til, hvad de beskrev som virksomhedens konkurrencebegrænsende adfærd.

(29) Alle disse virksomheder nævnte også, at hvis ECL forlod EU-markedet, ville det have en betydelig økonomisk indvirkning på deres aktiviteter og på EU-markedet for duktile rør. Deschacht nævnte f.eks., at det ville reducere udbuddet af duktile rør i Belgien drastisk, hvilket ville være til skade for erhvervsgrenen for duktile rør. WAPPTech nævnte, at en betydelig del af virksomhedens årlige omsætning stammede fra salget af duktile rør fra ECL i Europa, hvilket gav virksomheden økonomisk stabilitet. Vodoskok nævnte endvidere, at indførelsen af de foreslåede foranstaltninger efter Vodoskoks opfattelse ville få betydelige økonomiske konsekvenser, påvirke forsyningskæden og forårsage tab af arbejdspladser.

1.7.2. *Bemærkninger fra SG PAM*

(30) SG PAM fremførte, at den modsatte sig afslutningen af undersøgelsen på grundlag af ECL's tilbagetrækning af anmodningen om en fornyet undersøgelse. Efter virksomhedens opfattelse ville afslutningen være i strid med Unionens interesser, navnlig i lyset af stigningen i ECL's lavprisimport på EU-markedet. Den henviste til Kommissionens konklusioner om den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, i den oprindelige sag og i den seneste udløbsundersøgelse.

(31) SG PAM mindede også om, at den fornyede undersøgelse blev indledt på ECL's anmodning, og at den var begrænset til en fornyet vurdering af virksomhedens dumpingmargen, og at den derfor ikke gav Kommissionen mulighed for at revurdere Unionens interesser.

(32) Desuden fremførte SG PAM, at intet tydede på, at ECL ville skulle forlade EU-markedet, hvis toldniveauet skulle stige. Den mindede om, at antidumpingforanstaltningerne ikke havde til formål at forhindre import, men at sikre, at importen havde en rimelig pris. Kommissionen fandt, at påstandene om SG PAM's konkurrencebegrænsende adfærd ikke var underbygget, og at de kun havde til formål at skade virksomhedens omdømme. Desuden fandtes der efter Kommissionens opfattelse alternative forsyningskilder, såsom salg fra andre europæiske producenter som Duktus-VonRoll og TRM og gennem import fra Tyrkiet, De Forenede Arabiske Emirater, Kina og Iran og fra den indiske virksomhed Jindal.

(33) SG PAM hævdede endvidere, at markedet for duktile rør var præget af mange forskellige materialer, fordi duktile rør kunne erstattes af andre typer rør, som var et egnet alternativ. Den henviste til de nationale myndigheders og Kommissionens konklusioner inden for rammerne af forskellige analyser vedrørende konkurrencen på dette marked. SG PAM påpegede også, at ECL's markedsandel var betydelig i nogle af medlemsstaterne, og at ECL ifølge sine egne påstande havde en markedsandel på 30 % i Frankrig og på 50 % i Spanien. ECL havde derfor efter virksomhedens opfattelse en betydelig markedsstyrke.

(34) SG PAM henviste til de forskellige distributørers bemærkninger. Virksomheden fandt, at andelen af distributørernes forretningsaktiviteter vedrørende duktile rør til vandtransport var lav, i gennemsnit mellem 3-10 % og ikke over 20 %. Selv om disse distributører ikke kunne købe fra ECL, ville dette efter dens opfattelse derfor ikke være katastrofalt for dem. SG PAM fandt også, at der ikke var tegn på, at deres situation var repræsentativ for markedet for duktile rør.

(35) Desuden fremførte SG PAM efter fremlæggelsen af oplysninger, at eventuelle fremtidige tilsagn fra ECL efter dens opfattelse ikke havde nogen indvirkning på resultaterne af den nuværende undersøgelse, og at en afslutning af undersøgelsen ville være i strid med princippet om god forvaltning, da den havde varet over et år og omfattede kontrol på stedet og fjernkontroller. Virksomheden fandt også, at undersøgelsen ikke kunne afsluttes på baggrund af Kommissionens konklusioner om urigtige og vildledende oplysninger fra ECL.

1.7.3. *Kommissionens vurdering af anmodningen om tilbagetrækning*

(36) Kommissionen bemærkede indledningsvis, at ordlyden af antidumpinggrundforordningens artikel 9, stk. 1, vedrørende tilbagetrækning af klagen anvender verbet »kan«, og at Kommissionen derfor ikke er forpligtet til at afslutte proceduren, men blot har mulighed for at gøre det, forudsat at en sådan afslutning ikke ville være i Unionens interesse. Med andre ord er Kommissionen kun forpligtet til at undersøge, om en afslutning ikke er i Unionens interesse, hvis den overvejer en sådan afslutning. I dette tilfælde mener Kommissionen ikke, at der er grund til at afslutte undersøgelsen.

(37) Kommissionen mindede faktisk om, at undersøgelsen blev indledt på grundlag af, at ECL fusionerede med sin forretningsmæssigt forbundne virksomhed. Fusionen, jf. afsnit 3.1, udgjorde en ændring af omstændighederne af varig karakter i overensstemmelse med antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3, som krævede en ny beregning af den dumpingmargen, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse.

(38) Desuden fandt Kommissionen, at der i betragtning af behovet for at fjerne de handelsfordrejende virkninger og genskabe en effektiv konkurrence skulle fastsættes en passende dumpingmargen, navnlig i denne situation, hvor der blev givet vildledende oplysninger.

(39) Kommissionen konkluderede derfor, at det ikke var hensigtsmæssigt at afslutte den fornyede undersøgelse og dermed se bort fra resultaterne af denne undersøgelse i denne sag, og besluttede at fortsætte undersøgelsen.

1.8. **Bemærkninger ved indledningen**

(40) Efter indledningen af undersøgelsen fremførte EU-producenten SG PAM, at den i de seneste ti år havde været negativt påvirket af ECL's urimelige praksis og omfattende dumping.

(41) SG PAM fremførte også, at anmodningen ikke indeholdt oplysninger til støtte for den påståede nedgang i dumpingen eller om forbindelsen mellem fusionen og udsvinget i dumpingniveauet. Virksomheden fremførte, at forholdet mellem ECL og SPL allerede var blevet taget i betragtning i den oprindelige undersøgelse, og at tallene for begge virksomheder blev anvendt til at fastsætte dumpingmargenen for ECL. Den fandt også, at den fornyede undersøgelse sandsynligvis ville føre til en stigning i dumpingmargenen.

(42) Som svar herpå gjorde ECL gældende, at SG PAM's argumenter ikke var underbygget med kendsgerninger. Efter ECL's opfattelse steg SG PAM's markedsandel efter den oprindelige undersøgelse, mens ECL's samlede salgsmængde på EU-markedet faldt. ECL hævdede også, at virksomhedens salgspriser samtidig steg til over niveauet for de foranstaltninger, der blev indført over for virksomhedens eksport til Unionen. Efter dens opfattelse viste de finansielle resultater, de nye investeringer og det øgede salg et fremragende resultat for SG PAM.

(43) Desuden påpegede ECL, at en tidligere interimsundersøgelse af ECL efter anmodning fra SG PAM blev afsluttet, efter at anmodningen var blevet trukket tilbage af sidstnævnte. Dette betød ifølge ECL, at SG PAM var af den opfattelse, at ECL's dumping var faldet. Efter ECL's opfattelse nød SG PAM godt af alt for høje antidumping- og udligningsforanstaltninger over for de indiske eksporterende producenter af den undersøgte vare. ECL hævdede også, at beslutningen om at indlede den nuværende interimsundersøgelse ikke var baseret på deres egen, men på Kommissionens vurdering af, at fusionen påvirkede virksomhedens omkostningsstruktur.

(44) I forbindelse med disse påstande bemærkede Kommissionen, at formålet med den fornyede undersøgelse var at fastsætte det nye dumpingniveau for ECL i lyset af de ændrede omstændigheder. Den præciserede også, at oplysningerne fra den forretningsmæssigt forbundne virksomhed SPL ikke blev anvendt i de oprindelige dumpingberegninger. Desuden var den omstændighed, at SPL's data ikke blev anvendt i den oprindelige antidumpingundersøgelse, ikke den eneste faktor, der skulle tages i betragtning ved indledningen af den fornyede undersøgelse. Efter Kommissionens opfattelse blev det også taget i betragtning, at fusionen resulterede i synergieffekter, som mindskede visse omkostninger, der havde en indvirkning på virksomhedens drift og omkostninger. Undersøgelsen var derfor berettiget, og påstanden blev afvist.

(45) SG PAM hævdede også, at anmodningen ikke opfyldte standarderne for behandling af ikke-fortrolige oplysninger, og at ansøgeren ikke havde fremlagt ikke-fortrolige sammendrag, der var tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre en rimelig forståelse af indholdet af de fortrolige oplysninger, for at opfylde kravene i antidumpinggrundforordningens artikel 19.

(46) Kommissionen bemærkede, at hele anmodningen var ikke-fortrolig. Den bemærkede endvidere, at SG PAM ikke konkret præciserede, hvilke oplysninger i det åbne dossier der efter dens opfattelse manglede. Den afviste derfor påstanden.

(47) SG PAM fremførte endvidere, at Kommissionen burde forlænge undersøgelsesperioden for at tage højde for den påståede ændring i omstændighederne. ECL's fusion med den forretningsmæssigt forbundne virksomhed SPL trådte i kraft den 1. januar 2022. Den nuværende undersøgelsesperiode, som Kommissionen havde valgt, skulle imidlertid løbe fra den 1. april 2021 til den 31. marts 2022 for at bringe den i overensstemmelse med det traditionelle indiske regnskabsår. Ifølge SG PAM betød dette, at tre fjerdedele af den nuværende undersøgelsesperiode (april 2021 til december 2021) dækkede en periode forud for den påståede ændring i omstændighederne, og dataene for de tre foregående kvartaler ville under alle omstændigheder ikke være repræsentative for ændringer som følge af fusionen.

(48) Med hensyn til påstanden om, at den nuværende undersøgelsesperiode var uhensigtsmæssig, præciserede Kommissionen, at det blev fastslået, at fusionen operationelt, administrativt og regnskabsmæssigt havde virkning med tilbagevirkende kraft ([10]) fra den 1. oktober 2020. Den kunne derfor vurdere virkningerne af fusionen i hele den nuværende undersøgelsesperiode. Påstanden blev derfor afvist.

(49) Ifølge SG PAM burde Kommissionen også have kontrolleret forskellene i egenskaber mellem de rør, der sælges i henholdsvis Indien og Unionen. Disse forskelle vedrørte ifølge Kommissionen hovedsagelig tryk- og tykkelsesklasser, vægt, længder og coating. SG PAM påpegede endvidere, at ECL solgte rør, der var tungere, og at de samme rør kan have en anden anvendelse i Indien end i Unionen. Den gav et eksempel på et rør i klasse »K9« ([11]), som ifølge dem er almindeligt anvendt til vand i Indien, mens rør af klasse »K7« i Unionen blev anvendt til samme formål. Efter SG PAM's opfattelse kan disse forskelle berettige justeringer for at muliggøre en rimelig sammenligning mellem varer solgt på det indiske hjemmemarked og på EU-markedet. ECL var uenig og gav nærmere oplysninger om sine varers tekniske egenskaber og de påståede forskelle.

(50) Kommissionens praksis er at beregne en dumpingmargen ved at sammenligne den normale værdi for en varetype med eksportprisen for en lignende varetype. De forskelle, som SG PAM påpegede, blev derfor taget i betragtning, da de forskellige trykklasser blev betragtet som forskellige varetyper. Kommissionen fandt, at der var blevet taget fuldt ud hensyn til SG PAM's synspunkter.

([10]) Se bemærkning 61 på side 271 i ECL's årsberetning for regnskabsåret 2020/2021.

([11]) »K« angiver en trykklasse baseret på de indiske nationale standarder, der gælder for den undersøgte vare, og jo højere tal, jo større er det tryk, den kan modstå.

(51) SG PAM fremførte også, at den nye organisation af virksomhedsgruppen ECL skabte betydelige muligheder for krydskompensation, internt salg til ikkemarkedsværdier, ikke-indberettede tjenesteydelser og/eller andre forhold, der i væsentlig grad kan påvirke vurderingen af virksomhedens omkostninger og sammenligningen af virksomhedens hjemmemarkedssalg og EU-salg. Kommissionen bør derfor efter dens opfattelse være opmærksom, når den vurderer transaktioner mellem de forretningsmæssigt forbundne enheder. Med henblik herpå fremlagde SG PAM en kortfattet beskrivelse af ECL-gruppens virksomhedsstruktur samt faktorer, som efter virksomhedens opfattelse burde tages i betragtning af Kommissionen i forbindelse med dumpingberegningen. SG PAM henviste til levering af koks produceret af en af fabrikkerne i ECL i Haldia og til import af kul fra Australien, hvor nogle af ECL's forretningsmæssigt forbundne parter kunne have været involveret. Det samme var ifølge SG PAM gældende for EU-markedet, hvor ECL sælger gennem flere forskellige forretningsmæssigt forbundne parter. SG PAM henviste til rabatter, der var nævnt i årsrapporterne fra to af de forretningsmæssigt forbundne parter, Electrosteel Trading S.A. og Electrosteel Europe S.A., bonusser ved årets udgang, salg til »nulværdi« og anden markedspraksis. SG PAM påpegede også potentielle transaktioner, der er nævnt i ECL's enheders årsregnskaber, mellem ECL og Electrosteel Algeria SPA, Electrosteel Castings Gulf FZE (UAE), Electrosteel Bahrain Holding WLL (Bahrain) og Electrosteel Doha for Trading LLC (Qatar), som Kommissionen bør undersøge for at kontrollere, om disse enheder eventuelt er involveret i salget af den pågældende vare på EU-markedet.

(52) Kommissionen tog hensyn til disse elementer i sin vurdering og gennemgik strukturen i virksomhedsgruppen og de forretningsmæssigt forbundne parters organisation i det omfang, forholdet var relevant for fastsættelsen af en ny dumpingmargen for ECL. Med henblik herpå tog den hensyn til, at den undersøgte vare blev solgt på EU-markedet gennem forretningsmæssigt forbundne parter.

(53) SG PAM fremførte, at da markedet for jernmalm var fordrejet i Indien, og disse fordrejninger blev fastslået i den oprindelige forordning om indførelse af en udligningstold for de eksporterende producenter i Indien, burde Kommissionen justere omkostningerne ved beregningen af den normale værdi på grundlag af antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 5.

(54) EU-erhvervsgrenen fremsatte samme påstand i den oprindelige undersøgelse. Kommissionen fandt på det tidspunkt, at fordrejningen blev undersøgt og behandlet i den særskilte antisubsidieundersøgelse, og at der ikke var behov for at afhjælpe denne fordrejning yderligere, da dette ville svare til dobbelttælling af virkningerne af subsidierne. Kommissionen fastholdt dette synspunkt.

2. DEN UNDERSØGTE VARE, DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. **Den undersøgte vare**

(55) Den vare, der er genstand for denne fornyede undersøgelse, er rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) (»duktile rør«), undtagen rør af duktilt støbejern uden indvendig eller udvendig coating (»rå rør«) (»den undersøgte vare«).

2.2. **Den pågældende vare**

(56) Den vare, der er omfattet af denne undersøgelse, er den undersøgte vare med oprindelse i Indien, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7303 00 10 og ex 7303 00 90 (Taric-kode 7303 00 10 10 og 7303 00 90 10). KN- og Taric-koderne angives kun til orientering, uden at det berører en senere ændring i toldklassificeringen.

2.3. **Samme vare**

(57) Som fastslået i den oprindelige undersøgelse bekræftede denne interimsundersøgelse, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:

— den pågældende vare, når den eksporteres til Unionen,

— den undersøgte vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Indien, og

— den undersøgte vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.

(58) Disse varer anses derfor for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

3. UNDERSØGELSESRESULTATER

(59) I overensstemmelse med antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3, undersøgte Kommissionen, om omstændighederne, på baggrund af hvilke den gældende dumpingmargen blev fastsat, havde ændret sig, og om denne ændring var af varig karakter.

3.1. **Væsentlige og varige ændringer i omstændighederne**

(60) Undersøgelsen bekræftede, at SPL officielt fusionerede med ECL i medfør af de relevante indiske myndigheders godkendelse af ordningen for fusion af SPL og ECL den 31. december 2021. ECL overtog SPL, og de to virksomheder blev drevet som én enhed fra den 1. januar 2022 og fremefter. På sidstnævnte dato ophørte SPL med at eksistere. ECL's og SPL's aktier blev fusioneret og tildelt den 20. januar 2022, og tildelingsprocessen blev afsluttet i april 2022. Fusionen fandt imidlertid sted med tilbagevirkende kraft fra den 1. oktober 2020, jf. betragtning 48.

(61) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at grundlaget for indførelsen af de gældende foranstaltninger havde ændret sig i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3, og disse ændringer berettigede den fornyede undersøgelse af dumpingmargenen for så vidt angår ansøgeren.

(62) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede ECL, at Kommissionen ikke foretog en vurdering af synergieffekterne fra fusionen, og at undersøgelsen derfor burde afsluttes.

(63) Kommissionen var uenig i denne antagelse, da den som nævnt i afsnit 1.7 og som fremlagt for de interesserede parter havde konkluderet, at fusionen resulterede i synergieffekter, som mindskede visse omkostninger, der havde en indvirkning på virksomhedens drift og omkostninger. Konklusionen om behovet for en delvis interimsundersøgelse blev også gentaget i betragtning 113 i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger af 24. august 2023.

(64) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog GOI ECL's argumenter og fremførte, at interimsundersøgelsen ikke var nødvendig. Selv om GOI var enig i, at det havde været Kommissionens faste praksis at gennemføre en delvis interimsundersøgelse i tilfælde af fusioner, fandt den, at ECL's sag var anderledes, fordi både ECL og SPL var en del af den oprindelige undersøgelse, og fordi beslutningen om ikke at anvende SPL's data i den oprindelige antidumpingundersøgelse var et valg, som Kommissionen traf. Efter dens opfattelse var det derfor ikke nødvendigt at foretage en fornyet undersøgelse af dem. Desuden var det efter dens opfattelse Kommissionen, der officielt anmodede ECL om at indgive anmodningen om en interimsundersøgelse.

(65) For at fastslå den fusionerede enheds omkostninger var Kommissionen forpligtet til, hvis ECL's data ikke blev afvist, at anvende de fusionerede enheders konsoliderede omkostninger og konsoliderede salgs-, administrations- og andre generalomkostninger.

(66) Kommissionen fandt også, at det ikke var relevant, om ECL ville have indgivet anmodningen på eget initiativ, eller om den blev underrettet af Kommissionen, da den på grundlag af artikel 11, stk. 3, fastslog, at fusionen udgjorde »ændrede omstændigheder af varig karakter«, som krævede fastsættelse af en ny dumpingmargen (se afsnit 3.1). Kommissionen afviste således påstanden.

(67) GOI hævdede også, at der blev indgivet en anmodning om en interimsundersøgelse med hensyn til både udligningsog antidumpingforanstaltninger, og at det var urimeligt, at Kommissionen kun gennemførte antidumpingundersøgelsen, fordi visse subsidieordninger ikke længere fandtes.

(68) Kommissionen mindede om, at ECL kun indgav en anmodning om en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne. Påstanden var således uberettiget.

3.2. **Samarbejdsvilje og brug af de foreliggende faktiske oplysninger**

(69) I den oprindelige undersøgelse blev dumpingmargenen for ECL (og andre samarbejdsvillige eksporterende producenter) fastsat på grundlag af den pågældende vares metalnettovægt. Det betyder, at den blev fastsat på grundlag af rørets vægt uden cementforing og ikke på grundlag af dets samlede vægt. ECL havde derfor kun baseret sin besvarelse af antidumpingspørgeskemaet på metalnettovægt.

3.2.1. *Betydningen af den indberettede metalnettovægt for dumpingmargenen*

(70) Den undersøgte vare er et stålrør med et indvendigt cementlag, der skal forhindre korrosion i røret. Desuden har stålrøret på ydersiden et meget tyndt beskyttelseslag på nogle få millimeter, der almindeligvis betegnes som »coating«. Vægten af et rør med cementforing defineres som en cementforingsvægt (CMF).

(71) De varer, der sælges på det indiske hjemmemarked, har en anden coating ([12]) end dem, der eksporteres til Unionen. Dette resulterer i, at varetyperne ikke matcher hinanden med henblik på beregningen af dumpingmargenen. Selv om coatingen ikke har nogen væsentlig indvirkning på produktionsomkostningerne eller prisen på grund af det manglende match, måtte den normale værdi beregnes på grundlag af produktionsomkostningerne. For at beregne den normale værdi måtte den samlede vægt af det pågældende rør solgt til Unionen for hver varetype multipliceres med de gennemsnitlige produktionsomkostninger pr. kg af den pågældende varetype.

(72) Den samlede vægt af et rør omfatter vægten af metal, cement og coating. For de fleste af de typer, der eksporteres til Unionen, udgør gennemsnitsvægten af metal i røret i henhold til de nominelle (teoretiske) standarder ([13]) ca. 85 %, mens cementvægten i gennemsnit udgør 15 % af rørets samlede vægt ([14]). Coatingen udgør mellem 0,3 og 1 % af rørets samlede vægt. Metallet tegner sig for størstedelen af omkostningerne og definerer således salgsprisen for det endelige rør.

(73) Kun rørets metaldel anvendes til at multiplicere med de gennemsnitlige produktionsomkostninger. Metallets vægt og dets andel i rørets vægt har derfor en direkte indvirkning på beregningen af den normale værdi og påvirker således direkte dumpingmargenen. Indberetning af en for lav metalvægt fører automatisk til en lavere beregnet normal værdi og dermed en lavere dumpingmargen ([15]). Tilsvarende fører indberetning af en for lav metalvægt for salg til Unionen til en højere gennemsnitlig eksportpris ([16]). Nøjagtigheden af den indberettede metalvægt spiller derfor en afgørende rolle for fastsættelsen af dumpingmargenen. Med andre ord er korrektheden af den indberettede metalvægt nødvendig for at beregne en nøjagtig dumpingmargen. Desuden påvirker den nøjagtigheden af både den fastsatte normale værdi og den fastsatte eksportpris.

3.2.2. *Metalvægt indberettet af ECL i den nuværende undersøgelse*

(74) Ifølge de oplysninger, som ECL fremlagde under kontrolbesøget, blev rør fremstillet af virksomheden ikke systematisk vejet individuelt. I stedet blev en hel container eller en lastbil, der var fuldt lastet med rørene, vejet på en brovægt, inden den forlod ECL's lokaler. Denne container/lastbil indeholdt en række rør med forskellig diameter med CMF og coating og kan have omfattet andre varer såsom pakninger, smøremidler, fittings eller andet og omfattede også stykker af træ eller andet emballagemateriale. ECL hævdede, at metalnettovægten af de rør, der blev fremstillet, blev registreret i regnskabssystemet baseret på vejning af en stikprøve af rør af hver varetype fra hver ordre. Ifølge ECL blev metalvægten af de rør, der indgik i stikprøven, derefter registreret i virksomhedens SAP-system og blev løbende justeret i henhold til resultaterne af de enkelte stikprøver. ECL hævdede, at disse data, som blev indberettet i dets spørgeskemabesvarelse og derefter anvendt til dumpingberegningen, således afspejlede rørenes faktiske metalvægt.

([12]) Coatingtypen afhænger af jordens korrosivitet. De mest almindelige typer er metallisk zinklegering eller metallisk zink-aluminium-legering. På det indiske hjemmemarked varierede coatingens tykkelse mellem 130 og 200 g/m^2, mens den for eksporten til Unionen varierede mellem 200 og 400 gram/m^2.

([13]) Den nominelle vægt er en teoretisk standardvægt for et rør beregnet på grundlag af dets dimensioner og andel af cement og metal.

([14]) Afhængigt af rørets diameter varierer andelen af iblandet stål mellem 80 og 90 % af rørets samlede vægt, mens andelen af cement varierer mellem 10 og 20 % af rørets samlede vægt.

([15]) Når gennemsnitsomkostningerne f.eks. beregnes på grundlag af rørets metalindhold, svarer en forskel på 10 % af metalindholdet i et solgt rør til en forskel på 12,5 % i den normale værdi.

([16]) Man kan f.eks. se på et rør, der sælges til 100 EUR. Forskellige gennemsnitlige eksportpriser kan beregnes alt afhængigt af, hvilket metalindhold der anvendes som nævner. Hvis værdien på 100 EUR divideres med 50 kg, når man frem til 2 EUR/kg. Hvis metalindholdet er på 60 kg, er den gennemsnitlige eksportpris 1,81 EUR/kg.

(75) For at kontrollere rigtigheden af den metalnettovægt, som ECL har angivet i SAP, anmodede Kommissionen virksomheden om at fremlægge yderligere oplysninger om (samlet) »bruttovægt« af rør (herunder CMF og coating) og produktions- og salgsdata udtrykt i meter.

(76) Bruttovægten, der kaldes »Kanta«-vægt for hjemmemarkedssalg, er vægten af rør inklusive CMF og coating. Virksomheden førte fortegnelser over bruttovægten af en lastet lastbil eller container på brovægten, som inkluderede emballage. Ved at anmode om disse supplerende oplysninger søgte Kommissionen at krydstjekke rigtigheden af den metalnettovægt, som virksomheden havde indberettet.

(77) Efter at have sammenlignet de supplerende oplysninger fra ECL konstaterede Kommissionen uoverensstemmelser mellem bruttovægten af den undersøgte vare, der solgtes på eksportmarkedet, og den undersøgte vare, der solgtes på hjemmemarkedet. Forskellen vedrørte navnlig CMF's vægt i de varer, der solgtes på hjemmemarkedet, sammenlignet med dens vægt i de varer, der solgtes på EU-markedet.

(78) Ved at anvende oplysningerne fra ECL om rørenes længde (meter) foretog Kommissionen i mangel ([17]) af en CMF-vægt på hjemmemarkedet en sammenligning mellem den gennemsnitlige Kanta-vægt pr. meter af rør solgt på hjemmemarkedet og CMF-vægten for de rør, der solgtes til eksport. Den konstaterede, at den indberettede bruttovægt af rør pr. meter i gennemsnit var mere end [5-15 %] højere for eksportsalg i forhold til hjemmemarkedssalget ([18]). Da de indberettede data om hjemmemarkedet omfattede emballage, mens emballagen ikke indgik i den indberettede vægt for salg til Unionen, konkluderede Kommissionen, at den faktiske forskel ville være endnu større.

(79) For at være så nøjagtig som muligt indsnævrede Kommissionen sammenligningen til næsten identiske varetyper, der solgtes på både det indiske hjemmemarked og EU-markedet. Ved sammenligningen af næsten identiske varetyper ([19]) (kun forskellige med hensyn til udvendig coating) bemærkede Kommissionen, at den indberettede metalnettovægt var identisk, mens CMF-vægten altid var betydeligt højere for eksportsalget. Kommissionen fandt, at den samlede (brutto)vægt af et rør i gennemsnit var [5-15 %] højere ved eksport. For nogle varetyper var forskellen helt oppe på [5-15 %]. Dette betød, at vægten af et rør pr. meter i gennemsnit var [10-20 %] højere, når det blev solgt til eksport, sammenlignet med det næsten identiske rør, der solgtes på hjemmemarkedet. Kommissionen bemærkede også, at disse uoverensstemmelser altid gik i én retning — undervurdering af vægten af den eksporterede vare. En sådan undervurdering, jf. betragtning 72, havde den virkning, at dumpingmargenen for ECL blev mindsket.

(80) I lyset af ovenstående betragtede Kommissionen disse uoverensstemmelser som bevis for fejlindberetning af vægtinformation vedrørende salg. Som nævnt i betragtning 40 er korrekt indberetning af vægtoplysninger afgørende for at nå frem til en nøjagtig dumpingmargen. Navnlig kan fejlrapportering af vægtinformation føre til en reduktion af den reelle dumpingmargen. På denne baggrund anmodede Kommissionen den 29. juni 2023 ECL om at redegøre for disse uoverensstemmelser.

(81) ECL svarede, at sammenligningen af eksportsalget og hjemmemarkedssalget var påvirket af forskelle i varesortimentet for salget på begge markeder, og at de forskelle, der konstateredes for rør med en diameter på op til 300 mm, skyldtes forskellige normer med hensyn til tykkelsen af CMF på henholdsvis EU-markedet og det indiske hjemmemarked. Ansøgeren er endvidere af den opfattelse, at der var visse forskelle på grund af de forskellige typer coating, der anvendes på hjemmemarkedet og eksportmarkedet, og forskelle i emballage til transport.

(82) Kommissionen fandt, at selv om visse forskelle rent faktisk kunne påvirkes af et andet varesortiment, kunne omfanget af de forskelle, der blev konstateret ved sammenligningen af næsten identiske varetyper ([20]), ikke i tilstrækkelig grad forklares med ECL's begrundelse.

([17]) CML-vægten for hjemmemarkedssalget blev oplyst af ECL efter Kommissionens analyse af vægtforskellene.
([18]) Forskellen i procent udtrykkes i forhold til metalnettovægten.
([19]) Når der henvises til næsten identiske varetyper, mener Kommissionen et rør med samme udvendige/indvendige diameter, som er fremstillet efter samme norm. Den eneste forskel vedrørte coating.
([20]) Bortset fra coating var rørene identiske.

(83) Desuden fastslog Kommissionen under kontrolbesøget på stedet, at for rør med samme diameter var tykkelsen af CMF på hjemmemarkedet og eksportmarkedet identisk. Desuden anvendtes der i ECL's eget varekodningssystem identiske varekoder for henholdsvis hjemmemarkedet og EU-markedet. Desuden blev der anvendt de samme produktionslinjer og den samme produktionsmetode. Hvis rør til eksport skulle have en anden cementtykkelse, ville der have eksisteret en anden varekode for disse varer, hvilket ikke var tilfældet.

(84) Desuden vedrørte ECL's argument om, at der er forskellige normer for cementtykkelse på henholdsvis det indiske marked og EU-markedet kun rør med en diameter på op til 300 mm. Kommissionen konstaterede dog også uoverensstemmelser for rør med en diameter på over 300 mm, for hvilke kravene om CMF-tykkelse i normerne på begge markeder var identiske. Kommissionen beregnede på grundlag af den af ECL indberettede metalnettovægt, at CMF for visse varetyper skulle være dobbelt så stor for eksportmarkedet som for hjemmemarkedet.

(85) Som bekræftet af ECL's egne bemærkninger havde den (forskellige) type coating på eksportmarkedet en minimal indvirkning på den samlede vægt af et rør, da den kun udgjorde ca. [0-3 %] af den samlede vægt. Derfor kunne en forskel i coatingen ikke være årsag til en vægtforskel på op til næsten [10-20 %]. Med hensyn til transportemballagen modtog Kommissionen oplysninger på stedet, der bekræftede, at den indberettede bruttovægt for hjemmemarkedssalg omfatter emballage og andre varer (smøremidler og pakninger). Men selv om emballage og andre varer var blevet udelukket, blev det under kontrolbesøget på fabrikken fastslået, at andelene af hjemmemarkeds- og eksportemballagen i den samlede vægt var på omkring [0-3 %] og derfor ubetydelig i forhold til rørenes samlede vægt.

(86) Kommissionen konkluderede derfor, at forskellene for rør med en diameter på op til 300 mm kun delvist ([21]) kunne forklares med argumentet om, at forskellen skyldtes forskellige normer med hensyn til tykkelsen af CMF på EU-markedet og det indiske marked. For rør med en diameter på over 300 mm kunne forskellen ikke begrundes med en anden norm for CMF, en anden type coating eller en forskel i transportemballage.

(87) På grundlag af de oplysninger i sagsakterne, der modsagde hvert element i ansøgerens forklaring på vægtforskellene, fremgik det, at den eneste forklaring var, at ansøgeren i sit regnskabssystem havde fejlrapporteret vægten eller længden af den pågældende vare med den virkning, at virksomhedens dumpingmargen blev reduceret. Ved at gøre dette fremlagde ansøgeren urigtige eller vildledende oplysninger, jf. antidumpinggrundforordningens artikel 18, stk. 1, hvilket i væsentlig grad hindrede undersøgelsen.

3.3. **Bemærkninger fra den indiske regering om anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger**

(88) GOI bemærkede, at undersøgelsen blev indledt på Kommissionens initiativ, og at den efter dens opfattelse var unødvendig. Den fremførte, at da der ikke var forskelle med hensyn til den metalnettovægt, der blev indberettet på hjemmemarkedet og EU-markedet, burde ECL's data accepteres. Den bemærkede, at ECL i forbindelse med sin indberetning havde anvendt den samme metode som i den oprindelige sag (baseret på metalnettovægten), og at denne (samme) metode blev accepteret af Kommissionen i alle de tidligere undersøgelser. Efter GOI's opfattelse kunne der ikke ses bort fra data/oplysninger fra ECL, da metoden ikke blev ændret, og da virksomheden ikke havde ændret sin måde at indberette dataene på.

(89) GOI fremsatte også bemærkninger til konklusionerne vedrørende de uoverensstemmelser, som Kommissionen konstaterede i artikel 18-brevet, mellem metalnettovægt, CMF-vægt og »Kanta-vægt«. I denne forbindelse fremførte GOI, at formålet med og grundlaget for alle tre vægte var forskellige og derfor ikke kunne anvendes til nogen komparativ analyse.

(90) GOI fremførte navnlig, at metalnettovægten blev anvendt af erhvervsgrenen til alle interne og lovbestemte registreringsformål. Hverken producenten af den pågældende vare eller Kommissionen har hidtil betragtet CMF som et væsentligt kriterium, heller ikke for varekontrolnumrene ([22]). Denne tilgang var efter dens opfattelse også i

([21]) Med højst [0-10] procentpoint for visse varetyper.
([22]) Alfanumeriske koder, der i begyndelsen af undersøgelsen blev tildelt hver varetype af den pågældende vare.

overensstemmelse med det forhold, at selv virksomheden SG PAM aldrig inkluderede cement som et relevant kriterium, samtidig med at varens egenskaber blev angivet, og at Kommissionen også accepterede varekontrolnumrene uden at medtage cement som et særskilt kriterium i alle de undersøgelser, der hidtil er gennemført. GOI hævdede, at en afvigelse fra den fastlagte metode i en delvis interimsundersøgelse ikke syntes at være ønskelig eller berettiget. Kommissionens forslag om at anvende de foreliggende faktiske oplysninger baseret på forskellen i cementets vægt ville derfor ikke blot være barsk, men også uberettiget for ECL, som samarbejdede fuldt ud i alle undersøgelser i årenes løb.

(91) GOI hævdede også, at Kanta-vægten ikke blot omfattede vægten af rå rør (metalnettovægt), men også af cement og udvendig coating, emballagemateriale og andre varer som f.eks. afstandsringe, smøremidler osv. Da Kanta-vægten omfattede vægten af andre varer end den pågældende vare, varierede den fra sending til sending og burde således ikke anvendes til beregninger eller analyser.

(92) Kommissionen bemærkede for det første, at undersøgelsen som forklaret i betragtning 8 blev indledt efter anmodning fra ansøgerne. Selv om denne anmodning kan have været baseret på uformelle drøftelser med Kommissionen om virkningerne af fusionen med SPL, ændrer dette ikke ved, at det er ansøgeren, der besluttede at anmode om en fornyet undersøgelse.

(93) Desuden noterede Kommissionen sig forklaringerne for de forskellige måleenheder, der anvendes af erhvervsgrenen. Den bekræftede, at ECL i overensstemmelse med, hvad Kommissionen anmodede om i denne undersøgelse, og i overensstemmelse med den metode, der blev anvendt i de tidligere undersøgelser, indberettede data baseret på metalnettovægten. Med henblik på at kontrollere nøjagtigheden af de fremlagte data på grundlag af metalnettovægten og i mangel af oplysninger om metalvægten af de enkelte rør fokuserede Kommissionen imidlertid under kontrolprocessen på at fastslå nøjagtigheden af oplysningerne fra ECL og krydstjekkede oplysningerne i forhold til forskellige måleenheder såsom bruttovægt og meter. Kommissionen så også på de indberettede data for hjemmemarkedet og eksportmarkedet. Ved krydstjekket af oplysningernes nøjagtighed fandt Kommissionen uoverensstemmelser, der tydede på unøjagtigheder i de indsendte data baseret på metalnettovægten. Kommissionens hensigt var derfor ikke at anvende en anden metode end den, der blev anvendt i den oprindelige antidumpingundersøgelse, men snarere at kontrollere, om ECL havde indberettet sine data korrekt.

(94) GOI fandt også, at eftersom de varer, der solgtes på hjemmemarkedet, ikke var de samme som de varer, der solgtes på EU-markedet, var Kommissionens faste praksis i sådanne tilfælde at beregne den normale værdi på grundlag af produktionsomkostningerne. GOI fremførte derfor, at forskellene mellem vægten af de varer, der solgtes på henholdsvis hjemmemarkedet og EU-markedet, ikke havde nogen indflydelse på den nuværende undersøgelse.

(95) Som konklusion fandt GOI, at forslaget om at anvende »de foreliggende faktiske oplysninger« ikke var berettiget, og at Kommissionen burde acceptere oplysningerne fra den samarbejdsvillige eksportør og træffe afgørelse i overensstemmelse hermed.

(96) Kommissionen bekræftede, at den i overensstemmelse med den oprindelige metode, da der ikke blev solgt nogen direkte sammenlignelige varer på EU-markedet og eksportmarkedet, havde til hensigt at beregne den normale værdi på grundlag af produktionsomkostningerne. Som forklaret i betragtning 72 spiller nøjagtigheden af den indberettede metalvægt derfor en afgørende rolle for fastsættelsen af dumpingmargenen. Kommissionen konkluderede derfor, at der også var behov for nøjagtige oplysninger om vægt, hvis den normale værdi skulle beregnes. Hvis det blev konstateret, at oplysningerne var upålidelige, kunne de derfor ikke som sådan anvendes til at fastsætte den normale værdi.

3.4. **Bemærkninger fra ECL om anvendelsen af de »foreliggende faktiske oplysninger«**

(97) I sit svar på artikel 18-brevet fandt ECL, at anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger var uberettiget og manglede faktuelt grundlag, fordi den var baseret på en sammenligning af vægtene af usammenlignelige varer og ignorerede flere variabler. Virksomheden fandt endvidere, at Kommissionens beregninger i artikel 18-brevet ikke var korrekte.

3.4.1.1. Data vedrørende vægt var baseret på ECL's regnskaber og reviderede regnskaber

(98) ECL hævdede, at den indberettede metalvægt var korrekt, og at ECL ikke havde fremlagt urigtige eller vildledende data, herunder for metalvægten. Efter virksomhedens opfattelse var alle de vægte, som ECL indberettede i løbet af undersøgelsen, baseret på virksomhedens SAP-system og/eller blev også noteret på fakturaer udstedt til kunder i Unionen og på eksportdokumentationen.

(99) Med hensyn til metalvægten hævdede ECL, at dataene var baseret på ECL's SAP-system, og at nøjagtigheden heraf blev verificeret af Kommissionen under kontrolbesøget på stedet. Dataene var baseret på metalproduktionen og -forbruget, og de svarede til ECL's årsrapport og den lagerbeholdning af metal, der var registreret i SAP, som alt sammen blev kontrolleret af Kommissionen. Den fremførte endvidere, at metalvægten også var nævnt i bilagene til eksportpakkelisten (sammen med netto- og bruttovægten), og at disse vægte svarede til de vægte, som ECL havde indberettet i spørgeskemabesvarelsen.

(100) ECL hævdede også, at SAP-data blev revideret hvert kvartal af eksterne revisorer, og, som kontrolleret af Kommissionen, afstemt med virksomhedens årsregnskab. De fakturaer og eksportdokumenter, der tidligere (i den nuværende undersøgelsesperiode) blev udstedt til forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne kunder, udgjorde grundlaget for toldangivelser, transport af varerne og andre forskriftsmæssige overholdelseskrav og blev automatisk genereret af SAP på grundlag af de faktiske brovægt-data, der blev indberettet i systemet på fabrikken af snesevis af ECL's ansatte. Ægtheden og nøjagtigheden af SAP og fakturaerne kunne efter ECL's opfattelse ikke betvivles.

(101) ECL fremførte også, at de forskellige vægte, som virksomheden registrerede og indberettede til Kommissionen, svarede til eksportdata til tredjelande. Virksomheden hævdede, at metalnettovægten og CML-vægten for de forskellige varetyper, når de eksporteres til tredjelande, var sammenlignelige med de samme varetyper, når de eksporteres til Unionen.

(102) Desuden hævdede ECL, at virksomheden blev revideret og inspiceret af internationale standardiseringsmyndigheder, som kontrollerede nøjagtigheden af dens regnskaber. ECL fremlagde navnlig en inspektionsrapport fra en uafhængig kontrolvirksomhed, som var bestilt af ECL's kunde i et tredjeland. Rapporten nævnte den gennemsnitlige vægt af rør og viste efter ECL's opfattelse, at vægten pr. meter af de varetyper, der solgtes på EU-markedet, svarede til eller lå tæt på den CML-vægt, som ECL havde indberettet, og det fremgik også, at tykkelsen af cementforingen varierede.

(103) ECL mindede om, at virksomheden kontrollerede og fokuserede på metalvægten, da metal var den vigtigste omkostningsfaktor, og at den løbende blev overvåget under produktionsprocessen, mens CMF kun tegnede sig for ca. [0-3 %] af de samlede omkostninger. Kanta- og CMF-vægtene blev kontrolleret og var relevante hovedsagelig med henblik på beregning af transportomkostninger.

(104) ECL hævdede derfor, at rørenes vægt afhængigt af en virksomheds praksis kan udtrykkes på grundlag af nettometalvægt eller CMF-vægt, hvilket også blev bekræftet af SG PAM i dens bemærkninger. Den nominelle metal- og CMF-vægt pr. standard blev afledt heraf. Den nominelle vægt var en vægt, som producenten ville stræbe efter, men den var ifølge ECL ikke den faste standard. Det er derfor ECL's opfattelse, at højere cementværdier og -forhold var tilladt og rutinemæssigt forekom.

(105) Kommissionen noterede sig ansøgerens forskellige forklaringer med hensyn til den forskellige vægt og det forhold, at de data, som den indberettede, var baseret på SAP-systemet, og at virksomheden var genstand for revision foretaget af eksterne revisorer med henblik på godkendelse af dens regnskaber og var genstand for kontrol af, om dens varer var i overensstemmelse med de forskellige internationale standarder. Kommissionen var også enig i, at den kunne kontrollere og sammenkæde det samlede forbrug af det nettometal, som ECL havde indberettet for den nuværende undersøgelsesperiode, med SAP-systemet og med dens årsregnskaber.

(106) Parametre såsom vægten af metal, cement eller længden af individuelle rør for de forskellige varer og markeder, og hvordan de blev fordelt mellem varerne, var imidlertid variabler, som virksomheden indførte i systemet.

(107) For det første bemærkede Kommissionen på grundlag af oplysningerne fra ECL, at vægten af de enkelte rør ikke systematisk blev registreret som hævdet af ECL.

(108) Kommissionen bemærkede, at den indberettede metalnettovægt for de samme varetyper generelt lå tæt på den nominelle vægt, hvilket efter Kommissionens opfattelse ikke støttede ECL's argument om, at den blev justeret på grundlag af den faktiske vægt. Det blev også konstateret, at der blev indberettet ens metalnettovægte for forskellige ordrer. Hvis man anvendte den faktiske metalnettovægt for hver ordre, burde det have resulteret i en forskellig metalnettovægt pr. ordre, hvilket ikke var tilfældet.

(109) Det forhold, at metalnettovægten i virkeligheden ikke altid svarede til den nominelle vægt, blev dokumenteret ved kontrolrapporter fra en uafhængig kontrolvirksomhed, som ECL fremlagde for at påvise, at der var variationer i CMF's tykkelse. Det fremgik klart af samme dokument, at metalnettovægten for de afprøvede rør oversteg den nominelle vægt med mere end [0-10 %]. Dette viste yderligere efter Kommissionens opfattelse, at det var usandsynligt, at den af ECL indberettede metalnettovægt afspejlede virkeligheden.

(110) For det andet indberettede virksomheden andre parametre såsom Kommissionens varekontrolnumre i SAP med henblik på at kunne udarbejde rapporter på et hvilket som helst tidspunkt og endda uden for undersøgelsesperioden.

(111) Kommissionen bemærkede derfor, at selv om det samlede metalforbrug svarede til årsregnskaberne, var visse nøgleparametre for individuelle produktions- og salgstransaktioner, såsom vægt pr. meter, udelukkende baseret på ECL's input i SAP, og at rigtigheden af disse oplysninger på individuelt transaktionsniveau hverken kunne verificeres eller krydstjekkes med henvisning til bilag og anden intern eller ekstern dokumentation. Disse omstændigheder underbyggede konklusionerne om, at de data, der blev indberettet for de enkelte transaktioner, ikke var korrekte. Kommissionen var således uenig i, at den omstændighed alene, at en situation, hvor de samlede data svarede til SAP-systemet, udgjorde det afgørende bevis for, at dataene for de enkelte transaktioner automatisk var korrekte.

(112) Kommissionen bemærkede også, at oplysningerne om metalnettovægten ifølge ECL kun fremgik af emballeringsdokumenter til eksport, mens der angiveligt ikke fandtes pakkelister for hjemmemarkedet. Dataene kunne således ikke verificeres på begge sider. Som Kommissionen bemærkede, kunne oplysningerne om metalnettovægten i eksportdokumentationen desuden ikke verificeres af transportøren (eller af kunden), da de transporterede rør omfattede CMF og coating, mens transportomkostningerne blev fastsat på grundlag af den samlede (brutto)vægt. Samtidig var der anført meter i ordrerne og fakturaerne for kunderne. Oplysningerne om metalnettovægten kunne således ikke verificeres af en tredjepart. Kommissionen fandt således ikke, at den omstændighed, at metalnettovægten fremgik af transportdokumenterne, var et yderligere bevis for, at oplysningerne var korrekte.

(113) I overensstemmelse med metoden i den oprindelige antidumpingundersøgelse indberettede ECL oprindeligt metalnettovægten for hver transaktion i forbindelse med salg på hjemmemarkedet og EU-markedet. I modsætning til fakturaerne for EU-markedet var metalnettovægten ikke nævnt på fakturaerne ved salg på hjemmemarkedet. Da den heller ikke fremgik af f.eks. dokumenter vedrørende indenlandsk transport eller pakkelister, kunne Kommissionen ikke kontrollere, at metalnettovægten var korrekt.

(114) Først efter at Kommissionen havde modtaget de oplysninger, der gjorde det muligt for den at sammenligne Kanta-vægt på hjemmemarkedet med CMF-vægten på EU-markedet, blev forskellen opdaget.

(115) Kommissionen noterede sig også, at ECL (samt andre producenter) generelt nøje overvågede forbruget som udtrykt i metalnettovægt. Den noterede sig også forklaringerne vedrørende metalnettovægten, den nominelle vægt og det forhold, at den ikke var en streng standard, samt at højere cementværdier og -forhold var tilladt og rutinemæssigt forekom. Disse forklaringer gjorde det imidlertid efter Kommissionens opfattelse ikke muligt at konkludere, at ECL indberettede metalnettovægten på en nøjagtig måde. Efter Kommissionens opfattelse fremgik det af ECL's forklaringer navnlig ikke, hvorfor varer konsekvent blev indberettet som tungere på eksportsalgssiden sammenlignet med de næsten identiske varer, der solgtes på hjemmemarkedet, og slet ikke for varer, for hvilke den samme norm for tykkelse af cementforing fandt anvendelse.

3.4.1.2. Påståede uoverensstemmelser påpeget i artikel 18-brevet

(116) ECL hævdede endvidere, at beregningerne i artikel 18-brevet ikke var korrekte, fordi beregningen af forskellen på [5-15 %] ikke tog hensyn til varesortimentet og de divergerende rørstandarder, der gælder i Unionen og på hjemmemarkedet. Sammenligningen ville kun være korrekt, hvis identiske varer blev solgt i samme omfang på begge markeder. Efter dens opfattelse var forskellen hovedsagelig baseret på forskellen mellem de indiske standarder og EU-standarderne for cementforingers tykkelse. Forskellene kunne ikke danne grundlag for at antage, at ECL's data var urigtige eller vildledende.

(117) Som Kommissionen allerede bemærkede i afsnit 3.2.2, tog den hensyn til, at den sammenligning, den foretog på grundlag af det samlede eksportsalg og det samlede hjemmemarkedssalg, rent faktisk var baseret på de forskellige varesortimenter, hvilket kunne påvirke resultatet. Den foretog imidlertid denne sammenligning for at påvise, at der var en systematisk forskel i vægten pr. meter af de varer, der solgtes på eksportmarkedet, i forhold til hjemmemarkedet, før den indsnævredes til en sammenligning af næsten identiske varetyper (hvilket bekræftede, at der også fandtes en forskel for næsten identiske varetyper). Kommissionen bemærkede samtidig, at ECL ud over en generel påstand om, at tyndere rør, der hovedsagelig blev solgt på eksportmarkedet, angiveligt indeholdt mere cement, ikke fremlagde yderligere dokumentation for, at de typer rør, der solgtes på eksportmarkedet, systematisk var tungere end de typer rør, der solgtes på hjemmemarkedet. Forklaringerne vedrørende forskellen i normer for cementforing på forskellige varer fandt kun anvendelse på rør med lav diameter (under 300 mm), og den var derfor ikke gyldig for alle de andre varetyper, som Kommissionen sammenlignede, og hvor normerne med hensyn til CMF var identiske.

(118) Efter ECL's opfattelse var Kommissionens konklusion om, at CMF var identisk mellem næsten identiske varer, der solgtes på EU-markedet og hjemmemarkedet, desuden ukorrekt, og der bør tages hensyn til forskellen i CMF-tykkelse. Virksomheden beregnede, at vægtforskellene mellem næsten identiske varer var på [0-5 %] og ikke på [5-15 %] som beregnet af Kommissionen. Den gentog, at CMF-tykkelsen kun var den samme, for så vidt angår diameter over 300 mm, men ikke for rør med en diameter på mellem 80 og 300 mm. Navnlig for rør med diameter på mellem 80 og 300 mm, henhørende under EN 545:2006, som var K-klassestandarden for rør, der blev eksporteret til Unionen, skulle den nominelle tykkelse af cementforingen være på 4 mm. I henhold til IS 8329, som var standarden for K-klasserør til det indiske marked, var den nominelle tykkelse af cementforingen derimod på 3 mm. ECL gjorde således gældende, at Kommissionens beregninger skulle justeres med forskellen i cementforingen mellem hjemme- og eksportmarkedet og for diameter mellem 80 og 300 mm — en forskel på [25-35 %].

(119) ECL var heller ikke enig i, at virksomhedens interne varekoder afspejlede varespecifikationerne. Den hævdede, at ECL's interne varekoder omfattede rørets diameter og klasse og de elementer, der vedrører metalvægt, men ikke de mange varianter, herunder standarder, zinkcoating, CMF, farve osv. Disse varianter var nævnt i SAP-rækkefølgen og et dokument, som benævnes »produktionsbelastningsoversigten«, som dannede grundlag for produktionen og salget, og hvor den relevante standard var anført ([23]). ECL kunne således ikke have solgt rør i K-klasse på grundlag af de indiske standarder på EU-markedet. Desuden var standarden anført i de bilag til fakturaer for EU-salget, der blev indsendt til Kommissionen. Kommissionens antagelse/forståelse kunne derfor ikke være faktuelt korrekt.

(120) ECL hævdede også, at Kommissionen burde have taget hensyn til, at zink-coatingen var tungere på eksportsiden, og at der kunne være forskelle mellem kalibreringen af den brovægt, der anvendes til lastbiler til eksport, og brovægte, der anvendes til hjemmemarkedssalg.

(121) Efter ECL's opfattelse udgjorde de sammenlignelige varetyper, der blev beskrevet i artikel 18-brevet, kun [0-5 %] af eksporten i NUP, og Kommissionen kunne derfor ikke basere sig på en sådan sammenligning. Kommissionen kunne således ikke afvise alle oplysningerne, navnlig når en part indgav oplysninger rettidigt, når oplysningerne kunne kontrolleres, og når parten handlede efter bedste evne. Ifølge ECL udgjorde en upræcis og åbenbart fejlagtig beregning af vægten ikke et objektivt grundlag for at anvende de foreliggende faktiske oplysninger, for så vidt angår den indberettede metalvægt, og den gjorde ikke ECL's samlede metalvægtdata uanvendelige eller upålidelige.

([23]) Ifølge ECL er produktionsbelastningsoversigten et dokument, der angiver produktionsmængden og de nærmere oplysninger, der ligger til grund for produktionen.

(122) Kommissionen foretog en ny analyse af de nyligt indsendte oplysninger og argumenter fra ECL.

(123) Den genberegnede forskellen mellem den indberettede bruttovægt for hjemmemarkedet og eksportmarkedet på grundlag af det vejede gennemsnit som foreslået af ECL. Forskellen i bruttovægt mellem hjemmemarkedet og eksportmarkedet var stadig betydelig, nemlig [5-15 %]. Desuden forblev den på op til [10-20 %] for visse varetyper. Ansøgeren kunne ikke forklare denne forskel.

(124) Som nævnt i betragtning 82 var det forhold, at visse typer skulle fremstilles med lavere CMF, efter Kommissionens opfattelse i strid med de oplysninger, der blev modtaget under kontrolbesøget. I ECL's katalog for hjemmemarkedet var det desuden anført, at rør med en diameter på under 300 mm havde en tykkelse på 3,5 mm. I henhold til kataloget fremstillede ECL således disse diametre med en tykkelse på 3,5 mm og ikke 3 mm, som virksomheden hævdede. I betragtning af den tilladte tolerance med hensyn til tykkelse på begge markeder vil rørene på 3,5-4 mm være i overensstemmelse med normerne på begge markeder.

(125) Ikke desto mindre foretog Kommissionen en ny sammenligning ved at tilføje den påståede forskel i CMF samt forskellen i zink-coatingen som fremlagt af ECL. Selv når der korrigeres for disse forskelle, var forskellen i bruttovægt mellem hjemmemarkedet og eksportmarkedet stadig betydelig, nemlig [0-10 %] i gennemsnit med forskelle for visse varetyper på op til [5-20 %]. Med hensyn til cementforing viste analysen for visse varetyper, at hvis det antages, at det er korrekt indberettet, ville CMF for rør, der sælges til eksport, i gennemsnit indeholde [30-75 %] mere cement, med forskelle for visse varetyper på op til [20-100 %].

(126) Kommissionen præciserede endvidere, at de næsten identiske varer (herunder dem, som Kommissionen justerede for den angiveligt tykkere foring) udgjorde [10-30 %] af salget til Unionen og ikke [0-3 %] som påstået af ECL.

(127) Som forklaret i betragtning 125 blev alle de varer, der eksporteredes til Unionen, imidlertid indberettet som tungere i gennemsnit. For de varer, der ikke solgtes på hjemmemarkedet, sammenlignede Kommissionen de typer, der solgtes på eksportmarkedet, med den nominelle (teoretiske) vægt. Også for disse typer svarede vægtforskellen til vægtforskellen for næsten identiske varer. Resultatet af beregningerne for de varer, der ikke blev solgt på hjemmemarkedet, var i overensstemmelse med sammenligningen for de varer, der solgtes på hjemmemarkedet, og viste en uforklarlig vægtforskel, som, hvis den var korrekt indberettet, ville have resulteret i et rør med en meget tykkere CMF på eksportsiden (gennemsnitligt [30-75 %] mere cement med forskelle på op til [100-150 %]).

3.4.1.3. Forskelle mellem den nominelle og faktiske tykkelse på eksportmarkedet og hjemmemarkedet

(128) ECL fremsatte også bemærkninger til Kommissionens beregninger af cementforingens nominelle tykkelse og vægt. Virksomheden gjorde gældende, at beregningerne af den nominelle CMF og dens vægt i artikel 18-brevet ikke var korrekte, for så vidt angår flere diameter og på grund af det vandindhold, der skulle justeres for. Vandindholdet forblev i CMF og blev derfor lagt til vægten. Hvis vandindholdet blev taget i betragtning, var forskellen mellem vægten af den nominelle cementforing og ECL's indberettede vægt af cementforingen angiveligt meget lavere.

(129) Desuden hævdede ECL, at CMF for rør, der eksporteres til Unionen, generelt var tykkere end den nominelle CMF og tykkere for rør, der skulle eksporteres til andre tredjelande, for at undgå afvisning. Dette forhold fremgår efter virksomhedens opfattelse også af den uafhængige kontrolvirksomheds kontrolrapporter. ECL fremlagde desuden som bevis et brev fra en ekspert fra ECL's forretningsmæssigt forbundne virksomhed, som også er repræsentant i standardiseringsorganerne, som bekræftelse på, at CMF ville være tykkere på eksportmarkedet.

(130) Kommissionen noterede sig, at der kan være resterende fugtighed i de solgte rør. Dette ville imidlertid kun være tilfældet for forsendelser, der forlader fabrikken kort tid efter, at rørene er fremstillet. Kommissionen bemærkede, at vandindholdet faktisk faldt med tiden, men at vandindholdet efter tre dage ville være stabilt. ECL fremlagde heller ikke dokumentation for eller kvantificerede, hvordan vandindholdet påvirkede vægten af CMF og rørets samlede vægt. Disse konklusioner var efter Kommissionens opfattelse teoretiske, da ECL ikke kunne fastslå det nøjagtige tidsrum mellem det tidspunkt, hvor varerne blev henholdsvis fremstillet og eksporteret.

(131) Kommissionen bemærkede også i denne forbindelse, at når den sammenlignede den nominelle (teoretiske) CMF-vægt med den indberettede CMF-vægt, var den vejede gennemsnitlige varians for hjemmemarkedets vedkommende som minimum på ca. [0-3 %]. På eksportmarkedet var variansen meget større. I gennemsnit var variansen på [0-10 %] og på op til [15-30 %] i nogle tilfælde. Dette viste yderligere efter Kommissionens opfattelse, at dataene vedrørende den vægt, som ECL havde indberettet, ikke var korrekte.

(132) Endvidere viste rapporten fra en uafhængig kontrolvirksomhed, at der kan være variationer med hensyn til tykkelsen (og dermed vægten) af cementforingen. Den viste imidlertid samtidig, at der var lignende varianser i forbindelse med metalnettovægten, som ECL konsekvent indberettede som værende meget tæt på den nominelle (teoretiske) vægt. Under alle omstændigheder forklarede rapporten ikke, hvorfor afvigelserne fra den nominelle vægt kun forekom på eksportmarkedets side, og hvorfor de ville ligge tæt på den nominelle værdi på hjemmemarkedet.

(133) Med hensyn til den generelle påstand om, at rør til eksport ville være tykkere end dem, ECL fremstiller til hjemmemarkedet, gentog Kommissionen, at disse oplysninger aldrig blev nævnt under kontrolbesøget. Tværtimod bemærkede virksomheden, at rør med samme diameter altid ville have samme CMF. Efter dens opfattelse bekræftede brevet fra eksperten fra ECL's forretningsmæssigt forbundne virksomhed heller ikke, at rør til EU-markedet generelt skal have en tykkere CMF. Brevet opsummerede kun de forskellige normer og bekræftede, at standarden for diameter under 300 mm krævede en CMF på 4 mm. Selv om det i brevet faktisk nævnes, at der var et strengere krav i henhold til EU-normen med hensyn til cementmørtelsprækker, kunne dette efter Kommissionens opfattelse ikke begrunde, at CMF skulle være tykkere end det, der var fastsat i EU-normen. Der blev heller ikke fremlagt dokumentation for, at en tykkere CMF ville føre til færre sprækker. I henhold til f.eks. ECL's varebrochure er dannelsen af revner, uanset tykkelsen, uundgåelig. Revnerne og andre isolerede revner, som kan udvikle sig under transporten, kan accepteres, og disse revner vil lukke sig, når røret kommer i kontakt med vand under brugen.

3.4.1.4. Retlige krav vedrørende anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger

(134) ECL fremførte, at anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger burde være i overensstemmelse med den retlige standard, der er fastsat i antidumpinggrundforordningens artikel 18, og som skal anvendes i lyset af WTO's antidumpingaftale (»antidumpingaftalen«). ECL fremførte, at anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger bør begrænses til at udfylde huller i de nødvendige oplysninger. Den bør også begrænses til en rimelig erstatning af de manglende »nødvendige oplysninger« for at nå frem til en nøjagtig fastlæggelse. Desuden må de foreliggende faktiske oplysninger ikke anvendes på en straffende måde og skal tage hensyn til alle de underbyggede kendsgerninger, der er fremlagt af en interesseret part, selv om disse kendsgerninger ikke udgør de fuldstændige oplysninger, der anmodes om.

(135) ECL fremførte, at undersøgelsesmyndighederne skulle bestræbe sig på at gøre størst mulig brug af de data, som parterne havde fremsendt til dem. I henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 18, stk. 3, bør Kommissionen, selv hvis de oplysninger, der afgives af en interesseret part, ikke er fuldstændige i enhver henseende, ikke se bort fra dem, forudsat at manglerne ikke er af en sådan art, at der forvoldes unødvendige vanskeligheder med hensyn til at nå frem til en rimelig korrekt konklusion, og at oplysningerne er blevet indgivet rettidigt og kan kontrolleres, og at den pågældende part har handlet efter bedste evne.

(136) Kommissionen fandt, at den på grundlag af ovenstående argumenter ikke kunne anse ECL's data for at føre til rimeligt nøjagtige resultater. Tværtimod viste de divergerende oplysninger og uoverensstemmelser i dataene, at de ikke blev indberettet korrekt. Kommissionen konkluderede endvidere, at flere beviser viste, at dataene blev fremlagt på en måde, der undervurderede metalnettovægten på eksportmarkedet for at vise et mere gunstigt resultat for ansøgeren. Det forhold, at oplysningerne blev fremlagt rettidigt og uden forsinkelse, blev ikke anset for at være af en karakter, der kunne kompensere for de øvrige alvorlige mangler.

3.4.1.5. Alternativ anvendelse af data

(137) ECL hævdede, at hvis Kommissionen var i tvivl om pålideligheden af den metalvægt, som ECL har indberettet (hvilket ECL er uenig i), burde den ikke desto mindre anvende de indberettede data om hjemmemarkedssalget og EU-salget i form af CMF-vægte (baseret på passende justerede Kanta-vægte) eller meterangivelser. Virksomheden hævdede, at oplysningerne om CMF-vægte og meterangivelser blev indsendt rettidigt og korrekt på et transaktionsspecifikt grundlag, og at de også blev kontrolleret af Kommissionen, og at de derfor kunne anvendes uden unødige vanskeligheder.

(138) ECL mente, at man efter bedste evne samarbejdede fuldt ud med Kommissionen. Siden 2014 har virksomheden været genstand for flere undersøgelser, og i forbindelse med hver undersøgelse fremlagde den alle oplysninger rettidigt og samarbejdede efter bedste evne. Kommissionen har aldrig konstateret problemer med ECL's data.

(139) Med hensyn til den foreliggende undersøgelse underrettede ECL Kommissionen om den forestående fusion mellem ECL og SPL med henblik på gennemsigtighed og fuldstændig fremlæggelse for at undgå påstande om, at ECL ikke fremlagde fuldstændige oplysninger. Ifølge ECL var denne interimsundersøgelse imidlertid unødvendig.

(140) Som forklaret ovenfor i betragtning 74-136 kunne Kommissionen ikke basere sig på oplysninger vedrørende den metalnettovægt, som ECL havde indberettet. Den ukorrekte indberetning af vægtene på tværs af de indsendte oplysninger medførte, at dataene hverken kunne anvendes eller korrigeres. Kommissionen kunne navnlig ikke fastslå, hvilke oplysninger der var korrekte, og derfor kunne anvendes som grundlag for korrektion eller justering.

(141) Med hensyn til bruttometalvægten viste oplysningerne ([24]) fra ECL, at CMF-vægten for hjemmemarkedssalget oversteg den samlede Kanta-vægt med [0-10 %] og desuden omfattede emballagen. Der blev ikke givet nogen plausibel forklaring på forskellen, hvilket rejser tvivl om troværdigheden af den bruttovægt, der er indberettet for hjemmemarkedet.

(142) Den forskel, som Kommissionen konstaterede, var knyttet til to parametre — nettometalvægt/bruttometalvægt og længde. De konstaterede uoverensstemmelser skyldtes fejlrapportering af — mindst — et af disse to parametre. Fejlindberetning af vægten kan også skyldes fejlindberetning af den eksporterede længde, fordi vægten udtrykkes i kg/meter. Kommissionen kunne derfor ikke konkludere, at ECL havde indberettet længden korrekt.

(143) Kommissionen konkluderede derfor, at der ikke kunne foretages alternative beregninger baseret på de forskellige måleenheder, og at sådanne oplysninger indgivet efter kontrolprocessen desuden ikke kunne verificeres.

(144) Det forhold, at ECL har samarbejdet i forbindelse med flere undersøgelser siden 2014, og at ECL's data altid er blevet accepteret, garanterer desuden ikke, at de data, der er indsendt i forbindelse med denne undersøgelse, automatisk er pålidelige.

(145) Med hensyn til argumentet om, at denne delvise interimsundersøgelse var unødvendig, henviser Kommissionen til forklaringerne i afsnit 1.2 og 3.1. ECL-SPL-fusionen påvirkede de salgs- og omkostningsdata, der var relevante for beregningen af dumpingmargenen, og udgjorde en ændring på et varigt grundlag. Kommissionen fandt derfor, at ECL-SPL-fusionen opfyldte de retlige betingelser i antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3.

3.4.1.6. Anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger

(146) ECL klagede også over den måde, hvorpå de foreliggende faktiske oplysninger blev anvendt. Virksomheden har sammenfattet forløbet og datoerne for de forskellige anmodninger fra Kommissionen og anført, at den først modtog artikel 18-brevet den 11. juli 2023. Den fandt også, at den ikke »straks« (jf. punkt 6 i bilag II til antidumpingaftalen) blev underrettet om årsagerne til en eventuel afvisning af sine data om metalvægt og ikke fik mulighed for at fremlægge yderligere forklaringer under kontrolprocessen. Den fandt også, at den ikke havde tilstrækkelig tid til at fremsætte bemærkninger til artikel 18-konklusionerne, og at forlængelsen med tre dage til at fremsætte bemærkninger ikke var tilstrækkelig.

([24]) CML-vægten for hjemmemarkedssalget blev fremlagt efter Kommissionens analyse af vægtforskellen.

(147) Kommissionen fandt, at data vedrørende fastsættelse af vægt blev drøftet indgående under kontrolbesøget, hvor Kommissionen indsamlede en betydelig mængde beviser. Det var nemlig først efter kontrolbesøget hos den eksporterende producent, hvor den fra ECL modtog det fuldstændige datasæt vedrørende de alternative måleenheder, at Kommissionen var i stand til at foretage en analyse og fastslå alvoren og virkningen af uoverensstemmelsen, eftersom ECL's oprindelige fremlæggelse hovedsagelig indeholdt data baseret på metalnettovægten.

(148) Kommissionen fandt endvidere, at den gav ECL tilstrækkelig tid til at afgive forklaringer, fremlægge yderligere data og fremsætte bemærkninger til sine konklusioner. Kommissionen anmodede om disse forklaringer allerede den 29. juni 2023. Den underrettede desuden ECL om sin tvivl med hensyn til pålideligheden af dataene den 5. juli 2023, som var den sidste dato for krydstjek uden kontrolbesøg af den forretningsmæssigt forbundne virksomhed, som repræsentanten for den eksporterende producent med hjemsted i Kolkata deltog i. I betragtning af forlængelsen af svarfristen havde ECL efterfølgende 14 dage til at fremsætte bemærkninger til artikel 18-brevet, der blev sendt den 10. juli 2023. Desuden afholdt Kommissionen den 26. juli 2023 en omfattende høring med ECL. Endelig blev der givet en yderligere mulighed for at fremsætte bemærkninger på tidspunktet for fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner.

3.4.1.7. Konklusion

(149) I lyset af de materielle beviser, der er beskrevet ovenfor i afsnit 3, fandt Kommissionen, at ECL fremlagde vildledende eller urigtige oplysninger for at undervurdere den metalnettovægt, der skulle anvendes til at beregne virksomhedens dumpingmargen, med henblik på at sænke den.

3.5. **Bemærkninger indsendt efter fremlæggelsen af oplysninger**

3.5.1. *Kommentarer fra ECL*

(150) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremførte ECL, at Kommissionens anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger var baseret på en åbenbar fejl i vurderingen af de faktiske omstændigheder og på antagelser og ræsonnementer baseret på antagelser i mangel af faktuelle beviser.

(151) ECL anfægtede, at der var tale om en forsætlig fejlindberetning af metalnettovægten for at sænke dumpingmargenen. Virksomheden understregede, at der ikke var noget forsøg på at give urigtige, ukorrekte eller vildledende oplysninger, og at ECL havde et omdømme på det indiske marked, i Unionen og på det globale marked, som man ikke ville bringe i fare.

(152) Den gentog, at Kommissionen efterprøvede oplysningerne vedrørende omkostninger, og at den afstemte dem med virksomhedens prøvebalance og regnskaber. Efter dens opfattelse blev produktionsomkostningerne derfor kontrolleret på tilfredsstillende vis.

(153) Både ECL og GOI hævdede, at Kommissionen foretog fejlagtige beregninger, og at indberetning af en for lav metalnettovægt ikke ville ændre dumpingmargenen. De fremlagde beregninger, der viste, at hvis der var indberettet en for lav metalnettovægt med henblik på at fastsætte både eksportprisen og den normale værdi, forblev den deraf følgende dumpingmargen uændret. På dette grundlag fandt både ECL og GOI, at erklæringerne om ECL's fejlagtige indberetning med henblik på at reducere dumpingmargenen ikke var korrekte.

(154) Kommissionen henviste til de resultater, der blev fremlagt for parterne i artikel 18-brevet og i afsnit 3.2 ovenfor. Den påpegede, at dens konklusioner vedrørte de oplysninger, der blev fremlagt med henblik på at fastsætte eksportprisen. Det blev ikke fastslået, at den samme indberetning af »fejlen« med hensyn til metalnettovægten fandt sted på begge sider, dvs. på eksportprisens og den normale værdis side, i hvilket tilfælde virkningen ville blive udlignet. Tværtimod ville ECL ved indberetning af en for lav metalnettovægt på en af de to sider af beregningen uretmæssigt undervurdere dumpingmargenen, jf. betragtning 39 i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger.

(155) Kommissionen påpegede ikke desto mindre, at dens vurdering og navnlig de konstaterede uoverensstemmelser mellem den samlede vægt af de varer, der solgtes på hjemmemarkedet, og de eksporterede varer, havde til formål at påvise, at de fremlagte oplysninger ikke kunne være korrekte. På grundlag af de oplysninger, den rådede over, kunne Kommissionen imidlertid ikke konkludere, om de konstaterede uoverensstemmelser skyldtes en ukorrekt indberetning af rørenes metalnettovægt, bruttovægt eller længde.

3.5.1.1. Manglende objektivitet og manglende beviser, alternative metoder til fastsættelse af dumpingmargenen

(156) Efter fremlæggelsen af oplysninger henviste ECL til Kommissionens metode til at drage konklusioner om unøjagtigheden af de oplysninger, som virksomheden havde fremlagt. Virksomheden påpegede, at Kommissionen havde anvendt CMF-vægten til at fastsætte forskellen i vægt mellem de varer, der solgtes på henholdsvis eksportmarkedet og hjemmemarkedet. ECL hævdede, at Kommissionen i sine konklusioner om den mulige anvendelse af alternative data fandt, at CMF-vægten måske ikke havde været korrekt. På grund af denne konklusion var ECL af den opfattelse, at Kommissionen ikke kunne anvende CMF-vægten til at konkludere, at metalnettovægten var unøjagtig. Kommissionen havde derfor efter virksomhedens opfattelse intet grundlag for at insistere på, at den indberettede metalnettovægt var ukorrekt.

(157) Kommissionen var uenig med argumentet om, at eftersom CMF-vægten blev anvendt til at påvise uoverensstemmelserne i ECL's data, og fordi Kommissionen samtidig var i tvivl om, hvorvidt den var korrekt, betød dette, at der ikke var grundlag for at fastslå, at dataene (metalnettovægten) ikke var indberettet korrekt. Den sammenligning, som Kommissionen foretog, havde, som udførligt forklaret i afsnit 3.2, kun til formål at påvise, at de data, som ECL havde fremlagt, ikke kunne være korrekte.

(158) Kommissionen fandt, at det forhold, at den var i tvivl om nogen af de indberettede vægtninger, men ikke kunne konkludere, hvilke af oplysningerne der var korrekte eller ukorrekte, ikke satte spørgsmålstegn ved dens konklusion, men at det snarere viste, at der i mangel af pålidelige oplysninger ikke fandtes nogen alternativ metode til beregning af dumpingmargenen. Da den havde begrundet tvivl om, hvorvidt metalnettovægten, bruttovægten og/eller længden var korrekt indberettet, kunne den ikke anvende nogen af dem som beregningsgrundlag.

(159) ECL fremførte endvidere, at Kommissionen ikke overvejede at anvende den nominelle (teoretiske) vægt af rørene eller længden som et alternativ. Virksomheden mente også, at den rapporterede længde ikke kunne være forkert.

(160) Kommissionen gentog, at dens analyse var baseret på vægt pr. meter. Den forskel, som Kommissionen konstaterede, var således knyttet til to parametre — metalnettovægt/metalbruttovægt og længde. De konstaterede uoverensstemmelser måtte derfor skyldes fejlrapportering af et af disse to parametre. Fejlindberetningen af vægten kunne også være forårsaget af fejlindberetning af de længder, der blev eksporteret, fordi vægten var udtrykt i kg/meter. Hvis den nominelle vægt skulle anvendes, ville den derfor skulle udtrykkes i meter. Da Kommissionen ikke kunne konkludere, at ECL havde indberettet længderne korrekt, ville anvendelsen af den nominelle vægt ikke sikre en korrekt fastsættelse af eksportprisen.

(161) Kommissionen konkluderede derfor igen, at der ikke kunne foretages alternative beregninger baseret på de forskellige måleenheder, og at nye oplysninger indgivet efter kontrolprocessen desuden ikke kunne verificeres.

3.5.1.2. Faktisk cementforing i forhold til nominel cementforing på eksportmarkedet

(162) ECL fandt også, at Kommissionen ikke fremlagde empirisk dokumentation for, at en tykkere cementforing til eksportsalg ikke var videnskabeligt mulig, og at den ikke fandtes. Til støtte for denne påstand fremlagde ECL rapporter fra en foged, der viste, at cementforingen var tykkere end den nominelle tykkelse for rør, der i NUP blev leveret til virksomhedens franske og italienske dattervirksomheder. Desuden stillede ECL også prøvningsrapporter til rådighed for rør produceret af SG PAM.

(163) Rapporterne for de franske og italienske dattervirksomheder viste, at for rør med forskellige diameter og en nominel tykkelse på 4 mm varierede den faktiske tykkelse og var op til [80-100 %] højere end den nominelle tykkelse. På grundlag af rapporterne hævdede ECL, at den faktiske tykkelse af cementforingen rutinemæssigt kunne være større end den nominelle tykkelse af cementforingen, og at der derfor ikke var grund til at konkludere, at den [35-70 %] tykkere cementforing, som Kommissionen nævner i betragtning 95 i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger, ikke var plausibel.

(164) Kommissionen noterede sig rapporterne fra ECL. Rapporterne viste faktisk, at den faktiske tykkelse afveg fra den nominelle tykkelse af cementforingen for de undersøgte rør, og at den var tykkere end den nominelle tykkelse. Kommissionen fandt imidlertid, at der burde have været foretaget en sammenligning for både hjemmemarkeds- og eksportsalg, mens den vejede gennemsnitlige forskel mellem den faktiske og den nominelle vægt på hjemmemarkedet som beskrevet i betragtning 95 og 99 i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger på hjemmemarkedet var på ca. [0-3 %] sammenlignet med i gennemsnit [0-10 %] (og i nogle tilfælde op til [15-30 %]) i forbindelse med eksport. Som forklaret i betragtning 96-104 i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger fandt Kommissionen, at denne forskel var ubegrundet.

3.5.1.3. Et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de faktiske omstændigheder og forkert anvendelse af antidumpinggrundforordningens artikel 18, stk. 1

(165) ECL fandt også, at Kommissionen begik en åbenbar fejl ved vurderingen af de faktiske omstændigheder for så vidt angår metalnettovægten, og at den anvendte antidumpinggrundforordningens artikel 18, stk. 1, forkert.

(166) For det første gjorde ansøgeren gældende, at Kommissionen misforstod, at ECL udtog stikprøver af rør fra hver ordre, og at de rør, der indgik i stikprøven, blev vejet (betragtning 40 i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger). ECL nævnte, at rør kun blev testet for tykkelse. Virksomheden nævnte også, at produktionen blev registreret i meter, og at SAP-regnskabssystemet automatisk omdannede målene til metalvægt. Den gjorde gældende, at der ikke var nogen form for menneskelig indgriben. ECL nævnte også, at den vægt, der derefter anvendes, er en standardvægt, og at denne praksis med at anvende standardvægten var almindelig i industrien.

(167) Efter Kommissionens opfattelse modsagde argumentet om, at ECL ikke vejede rør, der indgik i stikprøven, de oplysninger, den modtog under kontrolbesøget. Oplysningerne om, at de rør, der indgik i stikprøven, blev vejet, var også nævnt i den kontrolrapport, der blev sendt til ECL for at kontrollere nøjagtigheden. ECL fremsatte bemærkninger til en række spørgsmål, men fremsatte ingen bemærkninger til Kommissionens forståelse af vejningen af rørene.

(168) Kommissionen konstaterede også, at det var første gang, ECL fremførte, at produktionen rent faktisk blev indberettet i meter, og at SAP-systemet konverterede rørenes længde til vægt. Disse angiveligt divergerende oplysninger, der først blev fremlagt efter kontrolprocessen, og det forhold, at rør faktisk ikke blev vejet under hele produktionsprocessen, forstærkede kun Kommissionens tvivl om, hvorvidt ECL indberettede vægtene korrekt.

3.5.1.4. Kommissionen foretog fejlagtige sammenligninger og beregninger

(169) ECL gentog, at sammenligningen mellem alle rør, der solgtes på hjemmemarkedet, og alle rør, der solgtes på eksportmarkedet, var baseret på et andet varesortiment, og at den derfor var irrelevant.

(170) Kommissionen mindede om, at sammenligningen for alle varerne ganske rigtigt var baseret på et andet varesortiment, men at resultatet bekræftede resultaterne for de næsten identiske (samt for de ikke direkte sammenlignelige) varer.

(171) For de ikke direkte sammenlignelige varer fandt ECL, at Kommissionens metode til at beregne vægtforskellen for cementforingen for de varer, der henholdsvis sælges på hjemmemarkedet og eksporteres, ikke var korrekt. Med hensyn til de næsten identiske varer henviste ECL til sine bemærkninger og beregninger, som er indgivet som svar på artikel 18-brevet og sammenfattet i afsnit 3.4 ovenfor. Virksomheden fremførte endvidere, at forskellene burde udtrykkes med hensyn til CMF-vægt, og at de derfor var mindre. ECL hævdede også, at for visse specifikke varetyper var den forskel, som Kommissionen havde konstateret, minimal, eller at den udgjorde en lille del af eksporten. Den fremførte også, at forskellene for visse specifikke varetyper var små, eller at de kun vedrørte en lille eksportmængde.

(172) ECL var heller ikke enig i Kommissionens konklusion om vandindhold. Den fremlagde nye beregninger, som efter dens opfattelse tog hensyn til vandindholdet i de rør, der solgtes på hjemmemarkedet, og som burde tages i betragtning ved sammenligningen med eksportmarkedet.

(173) For både de næsten identiske og ikke-sammenlignelige varer bemærkede Kommissionen, at ECL ikke fremlagde yderligere beviser for, at Kommissionens beregninger ikke var korrekte.

(174) Kommissionen fandt endvidere, at dens metode til at udtrykke den procentvise forskel på andelen af metalnettovægten var korrekt, og at det ikke var rationelt at udtrykke forskellen på grundlag af CMF. Metalnettovægten var den samme på både eksport- og hjemmemarkedssiden, og den procentvise sammenligning skulle derfor vise, at CMF-vægten var forskellig for eksportsalget sammenlignet med hjemmemarkedssalget.

(175) Med hensyn til sammenligningen for de specifikke varetyper var Kommissionen enig i, at der faktisk var varetyper, hvor forskellen var lav, eller hvor eksportmængden var lav. På grundlag af et vægtet gennemsnit var forskellen dog stadig på [0-10 %].

(176) Med hensyn til vandindholdet tog Kommissionen ECL's argumenter til efterretning. Den var uenig i, at vandindholdet påvirkede vægten af de rør, der solgtes på hjemmemarkedet. Selv om dette var tilfældet, ville forskellene ifølge ECL's egne beregninger fortsat være betydelige.

3.5.1.5. Data baseret på SAP-systemet og rapporterne fra en uafhængig kontrolvirksomhed

(177) ECL gentog endvidere sine argumenter vedrørende det forhold, at dataene kom fra SAP-systemet, og at de derfor var korrekte. Virksomheden gentog, at nettovægten var nævnt på eksportpakkelisten, og at det var tilfældet allerede før indledningen af sagen fra 2014.

(178) Med hensyn til prøvninger af metalvægten foretaget af en uafhængig kontrolvirksomhed gjorde ECL nu gældende, at de ikke syntes at være korrekte, fordi den samlede vægt af de testede rør, som blev registreret af den uafhængige kontrolvirksomhed, oversteg den beregnede metaltykkelse omregnet til vægt plus vægten af cementforingen. Ifølge ECL skyldtes dette, at metaltykkelsen sandsynligvis blev målt i yderpunkterne af rørene, hvor de er tykkere. Det var derfor ikke korrekt.

(179) ECL hævdede gentagne gange, at cementforingen var forskellig for eksport- og hjemmemarkedet, og at SAP-systemet differentierede mellem rør afhængigt af deres specifikationer.

(180) Kommissionen henviste til sine konklusioner i afsnit 3.4. Den fandt, at ECL ikke fremlagde yderligere dokumentation til støtte for sin påstand om, at dataene var korrekt indberettet. Med hensyn til rapporten fra en uafhængig kontrolvirksomhed, som ifølge ECL var ukorrekt med hensyn til metalvægt, fandt Kommissionen, at den samme (fejlagtige) måling kunne have været foretaget for cementforingen. Den fandt derfor, at ECL heller ikke kunne anvende den til at fremsætte noget afgørende argument med hensyn til cementforingens vægt.

3.5.1.6. De foreliggende faktiske oplysninger bør ikke være straffende, og de mest hensigtsmæssige faktiske oplysninger bør anvendes

(181) ECL hævdede, at selv om oplysningerne om metalnettovægten ifølge Kommissionen indeholdt visse mangler, var disse under alle omstændigheder ikke af en sådan art eller et sådant omfang, at det var urimeligt vanskeligt for Kommissionen at nå frem til rimeligt nøjagtige konklusioner vedrørende den normale værdi og eksportpriserne. Den fremførte endvidere, at Kommissionen ikke fandt uoverensstemmelser i virksomhedens salgsværdidata, produktionsomkostninger og alle andre finansielle data. ECL fandt, at a) afvisningen af at anvende de tre alternativer, som virksomheden havde foreslået til mængdekvantificeringen, og som var de mest hensigtsmæssige og egnede oplysninger til at erstatte metalnettovægten, og b) at den fuldstændige afvisning af ECL's data til beregning af dumpingmargenen og at pålægge den restdumpingmargenen på 19 % — beregnet for Jindal Saw i undersøgelsen i 2015 i en undersøgelsesperiode for næsten otte-ni år siden — var straffende, uforholdsmæssigt og diskriminerende, utilstrækkeligt begrundet og i strid med flere bestemmelser i antidumpinggrundforordningens artikel 18 og bilag II til antidumpingaftalen, jf. nedenfor.

(182) ECL gentog, at der kunne anvendes en alternativ metode til at foretage beregninger, og at Kommissionen ikke burde afvise alle oplysningerne fra ECL, men burde anvende de foreliggende faktiske oplysninger, som med rimelighed kunne erstatte de ukorrekte oplysninger. ECL gentog, at Kommissionen kunne anvende længden, bruttovægt/Kanta-vægt eller CMF-vægt eller nominel metalvægt.

(183) ECL fandt, at afvisningen af ECL's samlede data og anvendelsen af dumpingmargenen på 19 % var yderst straffende. ECL mente, at virksomheden samarbejdede efter bedste evne, og at dens samarbejde langt oversteg, hvad der normalt blev anmodet om og leveret i forbindelse med en standardantidumpingundersøgelse. Kommissionen har derfor efter virksomhedens opfattelse tilsidesat proportionalitetsprincippet. Den gav eksempler på undersøgelser, hvor Kommissionen ikke afviste de samlede data, men erstattede oplysningerne eller anvendte oplysningerne fra den eksporterende producent.

(184) Kommissionen fandt, at ECL's indlæg ikke indeholdt yderligere beviser, der kunne føre til en ændring i dens konklusion. De forhold, som ECL fremførte, var allerede blevet behandlet indgående af Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen og i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger. Påstanden vedrørende anvendelsen af de relevante »foreliggende faktiske oplysninger« behandles i afsnit 4.

3.5.1.7. Procedurespørgsmål

(185) ECL var af den opfattelse, at virksomheden ikke straks blev underrettet om Kommissionens beslutning og om begrundelsen for at afvise alle dens oplysninger. Kommissionen begik en åbenbar fejl ved anvendelsen af antidumpinggrundforordningens artikel 18 og tilsidesatte antidumpingforordningens artikel 18, stk. 4 og punkt 6 i bilag II til antidumpingaftalen, idet den ikke straks havde underrettet ansøgeren om afvisningen af alle dennes data og ikke blot af mængdeangivelsen i metalnettovægten, og ved ikke at give ECL mulighed for at give yderligere forklaringer i denne henseende. ECL var af den opfattelse, at det først var gennem dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger, at ECL fik kendskab til Kommissionens beslutning om at afvise alle virksomhedens oplysninger, og selv da blev det i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger ikke oplyst, hvorfor alle oplysningerne blev afvist.

(186) ECL henviste til artikel 18-brevet, hvor Kommissionen efter virksomhedens opfattelse kun havde til hensigt at afvise mængdeangivelsen. Desuden henviste den til en panelrapport i Mexico — Steel Pipes and Tubes, hvori det nævnes, at anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger ikke krævede »en generel erklæring om muligheden for, at de foreliggende faktiske oplysninger kunne anvendes […], men snarere en bekræftende og direkte meddelelse til den berørte part om, at der i det konkrete tilfælde var blevet truffet afgørelse om at afvise dens oplysninger, sammen med en begrundelse for denne afgørelse« ([25]).

(187) Kommissionen var ikke enig. Den fandt, at den i overensstemmelse med antidumpinggrundforordningens artikel 18, stk. 4, underrettede ECL nærmere om sine konklusioner og gav virksomheden mulighed for at fremkomme med yderligere forklaringer. Som forklaret i afsnit 3.4 fandt Kommissionen disse forklaringer utilfredsstillende, og den gav også en detaljeret begrundelse.

(188) Kommissionen var ligeledes uenig i, at de oplysninger, den havde givet i artikel 18-brevet, var en generel erklæring; Kommissionen havde derimod underrettet ansøgeren om de uoverensstemmelser, den havde konstateret, allerede inden den fremsendte artikel 18-brevet, som også var ledsaget af meget detaljerede beregninger og begrundelser. Det fremgik klart af artikel 18-brevet, at »de pågældende uoverensstemmelser rejste tvivl om pålideligheden af de oplysninger, som ECL havde fremlagt«, og at Kommissionen derfor havde til hensigt at afvise oplysningerne vedrørende kvantificeringen i mængde af hele den undersøgte vare fremstillet og solgt af ECL. Ordet »hensigt« blev anvendt, da ECL og andre parter stadig fik mulighed for at fremsætte bemærkninger, hvorefter Kommissionen ville træffe afgørelse om afvisningen.

(189) Som nærmere forklaret i afsnit 3.2 anvendes kvantificeringen (værdi pr. enhed) både til at fastsætte eksportprisen og den normale værdi. Kommissionen var derfor uenig i, at det ikke tydeligt fremgik af artikel 18-brevet, at alle data kunne blive afvist.

([25]) Panelrapport, Mexico — Steel Pipes and Tubes, afsnit 7.188.

3.5.2. *GOI's bemærkninger*

(190) Ud over bemærkningerne til støtte for ECL's anmodning om tilbagetrækning henviste GOI til Kommissionens konklusioner i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger. Den fremførte, at ECL fremlagde korrekte oplysninger, at oplysningerne i virksomhedens SAP-system var korrekte, og at den ikke burde pålægges resttolden på 19 %.

(191) Kommissionen tog bemærkningen til efterretning. Den fandt, at de spørgsmål, som GOI havde rejst, allerede var behandlet i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger.

3.5.3. *Bemærkninger fra SG PAM*

(192) SG PAM mente, at ECL havde en lang historie om manglende samarbejde i forbindelse med handelsbeskyttelsesundersøgelser, og henviste til undersøgelser i 2020 og 2021, der var afsluttet.

(193) Efter SG PAM's opfattelse betød ECL's manglende evne til at fremlægge underbyggede oplysninger om den faktiske tykkelse af rørenes cementmørtelforing, at forskellene (mellem eksportmarkedet og hjemmemarkedet) ikke eksisterede. Efter virksomhedens opfattelse var der ingen grund til, at ECL skulle differentiere cementmørtelforingen i sine rør afhængigt af markedet. Den fremførte, at minimumstykkelsen af cementmørtelforingen i henhold til de gældende EU-normer var 2,5 mm (4 mm med en negativ tolerance på 1,5 mm). Den var derfor enig i Kommissionens konklusioner om, at den tykkelse på 3,5 mm, som ECL anførte i sit indiske katalog, faldt inden for tolerancen med hensyn til tykkelse for både EU-standarder og indiske standarder.

(194) Den var desuden i tvivl om, hvorvidt produktionsprocessen var differentieret efter det marked, hvortil varen var bestemt, uanset om der fandtes forskellige standarder. Efter dens opfattelse kunne ECL blot ommærke og sælge rør fremstillet i henhold til de indiske normer inden for tolerancerne i EU's normer på EU-markedet.

(195) SG PAM mente også, at ECL's påstand om, at virksomheden ikke systematisk overvågede metalvægten af sine varer, og baserede sig på skøn, ikke var overbevisende. Metal er den vigtigste omkostningsfaktor for rør, og det er en nøglefaktor for resultaterne og prisfastsættelsen for producenter af duktile jernrør. SG PAM mente, at den manglende evne til at kontrollere netop metalvægten var endnu mere overraskende, fordi man på EU-markedet, hvor ECL driver forretning, er særligt udsat for overvejelser om ressource- og energieffektivitet, da aktørerne bestræber sig på at minimere de offentligt finansierede projekters miljøaftryk i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt. Efter SG PAM's opfattelse forstærkede anvendelsen af standardiserede uverificerede værdier i ECL's regnskaber yderligere den eksisterende tvivl om troværdigheden af det datasæt, der blev anvendt til at udfylde ECL's spørgeskema.

(196) SG PAM fremførte endvidere, at Kommissionen i lyset af de nuværende resultater burde kontrollere ECL's tidligere svar, da Kommissionen anvendte den samme metode som i den nuværende undersøgelse, og da ECL også kunne have manipuleret data i de tidligere undersøgelser.

(197) Kommissionen var uenig i, at resultaterne af den nuværende undersøgelse berettigede en verificering af data fra ECL eller andre parter, og at de nuværende resultater med tilbagevirkende kraft kunne udvides til at omfatte andre undersøgelsesperioder. De konklusioner, der blev draget i denne undersøgelse, var baseret på de oplysninger, der blev indgivet i den nuværende udløbsundersøgelse, og som vedrørte den nuværende undersøgelsesperiode. Den afviste derfor påstanden.

(198) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede SG PAM Kommissionen om at registrere ECL's import med henblik på at opkræve tolden med tilbagevirkende kraft, da den mente, at ECL sandsynligvis ville øge sine forsendelser for at etablere et betydeligt lager. Virksomheden fandt, at en sådan registrering var i overensstemmelse med Kommissionens seneste praksis.

(199) Kommissionen behandlede anmodningen. Den fandt, at intet i sagsakterne viste, at importen ville stige betydeligt, og at der var en betydelig risiko for en pludselig tilstrømning af import. Den afviste derfor anmodningen.

3.5.4. *Bemærkninger fra distributører*

(200) Kommissionen modtog også bemærkninger fra distributører på EU-markedet for duktile rør fremstillet af ECL — virksomhederne Valdro, Fusion Pipeline Products Limited (»Fusion Pipelines Products«), CO.ME.CAR SRL, Deschacht, Idrovit SRL, Vodoskok d.d. og WAPPTech Ltd.

(201) Alle virksomhederne understregede betydningen af ECL's tilstedeværelse på EU-markedet og deres økonomiske afhængighed af virksomhedens aktiviteter.

(202) Valdro var af den opfattelse, at uden ECL på markedet ville der ikke være nogen konkurrence, og at ECL ikke var involveret i markedsforvridende praksis. Virksomheden nævnte endvidere, at dens vigtigste forretningsaktivitet var salg af duktile rør, som tegnede sig for størstedelen af virksomhedens indtjening, og at hvis virksomheden blev lukket ned, ville det føre til tab af arbejdspladser.

(203) Fusion Pipeline Products nævnte også, at en betydelig del af virksomhedens aktiviteter afhang af ECL, og at Kommissionen burde træffe en beslutning, der ville bevare konkurrencen på EU-markedet og undgå monopoler.

(204) Deschacht gjorde bl.a. gældende, at SG PAM pålagde krav om eksklusive købs og nægtede at sælge til Deschacht. Virksomheden understregede betydningen af en konkurrencedygtig alternativ forsyningskilde på det belgiske marked. Ifølge virksomheden havde SG PAM ingen konkurrenter, forhøjede priserne i et sådant omfang, at distributørerne ikke kunne sælge, og entreprenørerne og vandforsyningsselskaberne blev holdt som gidsler og måtte betale urimeligt høje priser, hvilket påvirkede projekterne og straffede de belgiske og europæiske forbrugere og de økonomiske aktører på markedet. Den mener derfor, at det nuværende toldniveau for ECL ikke bør forhøjes.

(205) IBECO AB nævnte, at det efter deres opfattelse var vigtigt, at ECL forblev på EU-markedet. Virksomheden nævnte, at markedet i Skandinavien blev kontrolleret af Saint Gobain, lige fra produktion til engrossalg gennem distributøren.

(206) Kommissionen modtog også bemærkninger fra ANCO Sardegna, den regionale afdeling af den nationale sammenslutning af italienske bygge- og anlægsvirksomheder. Den mente, at der ville være et alvorligt konkurrenceproblem på EU-markedet i sektoren for duktile jernrør, hvis denne indiske producent ikke er i stand til at sælge i Unionen som følge af den fornyede undersøgelse, og dette ville have en negativ indvirkning på mange virksomheder.

(207) Selv om distributørernes bemærkninger ikke var underbygget, blev de taget i betragtning af Kommissionen.

3.5.5. *Konklusion*

(208) Kommissionen gennemgik i detaljer alle parternes argumenter og beviser i sagsakterne. Den fastholdt sit synspunkt om, at ECL fremlagde vildledende eller urigtige oplysninger for at undervurdere den nettovægt, der skulle anvendes til at beregne virksomhedens dumpingmargen, med henblik på at sænke den, jf. antidumpinggrundforordningens artikel 18, stk. 1, andet afsnit. Oplysningerne kunne derfor ikke anvendes som grundlag for at beregne en ny dumpingmargen for virksomheden. Som forklaret i afsnit 3 kunne de alternative data, som ECL foreslog, heller ikke anvendes.

(209) I betragtning af ovenstående havde Kommissionen ingen anden mulighed end at se bort fra oplysningerne fra ECL som helhed og at anvende de foreliggende faktiske oplysninger til at træffe endelige konklusioner om dumping, for så vidt angår ECL.

3.6. **Foreliggende faktiske oplysninger**

(210) Da der ikke forelå data til beregning af dumpingmargenen, forsøgte Kommissionen at finde frem til de mest hensigtsmæssige oplysninger, der var til rådighed i den foreliggende sag. I den forbindelse fandt Kommissionen, at det kunne være hensigtsmæssigt at anvende den højeste dumpingmargen på 19 %, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse, fordi den blev beregnet i den oprindelige undersøgelsesperiode på grundlag af oplysninger fra en samarbejdsvillig eksporterende producent, der eksporterede betydelige mængder af de samme varetyper til Unionen som ECL.

(211) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremførte ECL, at anvendelsen af en dumpingmargen på 19 % var straffende, og at den ikke var i overensstemmelse med antidumpinggrundforordningens artikel 18, stk. 5. Den fandt, at de foreliggende faktiske oplysninger burde være de »mest passende« eller »mest hensigtsmæssige«, der var tilgængelige i den foreliggende sag, hvilket krævede en sammenlignende vurdering, og at der skal være en »logisk sammenhæng« mellem de alternative oplysninger og de faktiske omstændigheder i sagen.

(212) På dette grundlag hævdede ECL, at anvendelsen af en dumpingmargen på 19 %, der blev beregnet for næsten otte år siden for en anden eksporterende producent, bestemt ikke var de mest passende eller hensigtsmæssige oplysninger i denne sammenhæng, og at de ikke havde nogen logisk forbindelse til ECL's situation. Virksomheden påpegede, at mens dumpingmargenen på 19 % blev beregnet for Jindal Saw, var ECL's dumpingmargen i den oprindelige undersøgelse kun på 4,1 %.

(213) ECL hævdede endvidere, at i den foreliggende sag viste de data, der blev fremlagt og efterfølgende verificeret af Kommissionen, at salgspriserne i Unionen var betydeligt højere sammenlignet med ECL's produktionsomkostninger/hjemmemarkedssalg. ECL hævdede, at den overvågede sine priser og omkostninger for at sikre, at der ikke fandt dumping sted. Enhver beregning af dumpingmargenen på grundlag af ECL's egne oplysninger ved hjælp af nogen af de mængdemæssige alternativer, som ECL har foreslået, kan således aldrig resultere i en dumpingmargen på 19 %.

(214) ECL anførte derfor, at anvendelsen af Jindal Saws dumpingmargen på 19 % var åbenlyst uhensigtsmæssig og straffende. ECL fremførte endvidere, at hvis Kommissionen ikke accepterede anmodningen om tilbagetrækning eller argumenter vedrørende de foreliggende faktiske oplysninger, kunne den anvende afgørelser fra udløbsundersøgelsen, der blev afsluttet i 2020, hvilket var nyere end oplysningerne i den oprindelige undersøgelse, og hvor Kommissionen beregnede en dumpingmargen på 12 %.

(215) Kommissionen revurderede sit forslag om at anvende restdumpingmargenen for den oprindelige undersøgelse som de foreliggende faktiske oplysninger. Den fandt, at ECL's anmodning om at basere Kommissionens konklusioner på nyere foreliggende faktiske oplysninger var berettiget — den oprindelige undersøgelsesperiode var fra den 1. oktober 2013 til den 30. september 2014, og dataene var derfor mere end otte år gamle.

(216) Desuden fandt Kommissionen, at den margen, der blev fastsat i udløbsundersøgelsen, kun var vejledende, og at den hovedsagelig blev anvendt til at fastslå, om de eksporterende producenter i udløbsundersøgelsesperioden fortsatte med at eksportere til dumpingpriser i forbindelse med disses fuldstændige manglende samarbejdsvilje. Desuden udgjorde de statistiske eksportpriser ikke nødvendigvis priser ved salg til uafhængige kunder, da langt størstedelen af de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter solgte via forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen.

(217) På baggrund af ovenstående besluttede Kommissionen at anvende de statistikker, der nøjagtigt afspejler NUP i den foreliggende undersøgelse, som de foreliggende faktiske oplysninger. Kommissionen anvendte derfor den eksportpris, der blev indberettet i den i artikel 14, stk. 6, omhandlede database ([26]), og som udelukkende vedrørte ECL's salg i den nuværende undersøgelsesperiode. Kommissionen bragte derefter prisen op på et ab fabrik-niveau og justerede for det forhold, at priserne for det meste vedrørte salg mellem forretningsmæssigt forbundne parter.

(218) Da der ikke forelå andre nyere og mere pålidelige oplysninger, fastsatte Kommissionen desuden den normale værdi på grundlag af oplysninger fra EU-erhvervsgrenen i anmodningen om en udløbsundersøgelse. Den blev bestemt på grundlag af de priser, der blev tilbudt, aftalt og betalt for flere mængder, diameter og typer af den pågældende vare i flere forskellige delstater og kommuner. Da den normale værdi var baseret på data fra 2020, justerede Kommissionen den normale værdi, der var fastsat af erhvervsgrenen i udløbsundersøgelsen, for inflationen mellem udløbsundersøgelsen og den nuværende delvise interimsundersøgelsesperiode.

(219) Kommissionen foretog en sammenligning mellem eksportprisen fastsat på grundlag af de statistiske data i NUP, justeret som beskrevet ovenfor, med den normale værdi, som EU-erhvervsgrenen fastsatte i udløbsundersøgelsen, justeret for inflation.

(220) På dette grundlag fastsatte Kommissionen dumpingmargenen til 12,89 %.

(221) Efter den anden fremlæggelse af konklusionerne vedrørende anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger (afsnit 3.6) fremsatte ECL bemærkninger til den metode, som Kommissionen anvendte til at justere den normale værdi for inflation. Virksomheden fremførte, at Kommissionen burde basere sin beregning af inflationen på forbrugerprisindekset (»CPI«) snarere end på en procentvis stigning i inflationen som foreslået af Kommissionen.

([26]) I antidumpinggrundforordningen.

(222) Kommissionen gennemgik sine beregninger. Den var enig i, at anvendelsen af CPI var en mere korrekt metode. Den normale værdi for 2020 i udløbsundersøgelsen, var imidlertid baseret på priserne mellem december 2019 og marts 2020 og ikke på hele 2020, som ECL anvendte i sin beregning. På dette grundlag var den nye dumpingmargen for ECL på 13,14 %.

(223) GOI fremførte, at fristen for at fremsætte bemærkninger til det nye grundlag for de foreliggende faktiske oplysninger var for kort. Den fandt også, at de bemærkninger, den fremsatte efter den første fremlæggelse af resultaterne, ikke var blevet behandlet. Den fremførte desuden, at justeringen for inflationen ikke havde noget juridisk grundlag, og at den gav et misvisende resultat.

(224) Kommissionen fandt, at fristen (to dage) til at fremsætte bemærkninger til det nye grundlag for de foreliggende faktiske oplysninger var tilstrækkelig, for så vidt som den var begrænset til anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. afsnit 3.6. Kommissionen afviste således påstanden.

(225) Kommissionen præciserede også, at den behandlede alle parternes bemærkninger, herunder GOI's bemærkninger. Da Kommissionen imidlertid kun fremlagde den del af sin konklusion, der havde ændret sig, indeholdt den nye fremlæggelse af oplysninger hverken en vurdering af de bemærkninger, der allerede var blevet behandlet, eller bemærkninger, der ikke vedrørte de foreliggende faktiske oplysninger, der i sidste ende blev anvendt.

(226) Med hensyn til påstanden om inflation bemærkede Kommissionen, at GOI ikke dokumenterede, hvorfor justeringen for inflation juridisk set var uberettiget, eller hvorfor den gav et misvisende resultat. Tværtimod fører justeringen af den normale værdi, som oprindeligt blev fastsat i 2020, for inflation til sammenhængende og dermed nøjagtige resultater for den nuværende undersøgelsesperiode. Kommissionen konkluderede således, at påstanden var uberettiget.

(227) Efter den anden fremlæggelse af det nye grundlag for de foreliggende faktiske oplysninger var SG PAM uenig i Kommissionens valg af de foreliggende faktiske oplysninger. Virksomheden fandt, at Kommissionen foretog en ekstrem og uberettiget restriktiv vurdering af, hvad der kan eller ikke kan anvendes som foreliggende faktiske oplysninger, og som gik ud over de eksisterende krav og førte til forskelsbehandling mellem eksportører. Den henviste navnlig til ordlyden i antidumpinggrundforordningens artikel 18, stk. 1 og 6, hvoraf det fremgår, at de foreliggende faktiske oplysninger »kan være mindre gunstige« for den part, der ikke samarbejdede, eller som afgav vildledende oplysninger. Det »mindre gunstige« resultat var efter SG PAM's opfattelse den direkte og normale konsekvens af denne parts egen manglende samarbejdsvilje, og det ville ikke udgøre nogen straffehensigt, selv om dette ville være klart begrundet i tilfælde af, at en part bevidst manipulerede oplysningerne. SG PAM mente endvidere, at antidumpinggrundforordningen ikke fastsatte krav til, hvor »mindre gunstige« resultaterne kunne eller ikke kunne være, eller til hvad sådanne »foreliggende faktiske oplysninger« burde være. Den fandt derfor, at Kommissionen havde en skønsbeføjelse ved valget af de foreliggende faktiske oplysninger, hvilket ikke burde føre til et mere gunstigt resultat for den ikke samarbejdsvillige part. Ellers ville det underminere virkningen af Unionens handelsbeskyttelsesforanstaltninger. SG PAM mente derfor, at Kommissionen ikke burde indrømme ECL præferencebehandling i forhold til andre ikke samarbejdsvillige virksomheder, og hævdede, at anvendelsen af restmargenen i den oprindelige undersøgelse var berettiget. Selv om den dumpingmargen, der var fastsat for andre samarbejdsvillige og ikke samarbejdsvillige eksportører, var baseret på oplysninger, der nu var otte år gamle, kunne Kommissionen også have anvendt den, da den også blev anvendt for ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter.

(228) Kommissionen gennemgik SG PAM's bemærkninger om anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger. Som forklaret i betragtning 215 var den oprindelige undersøgelsesperiode fra den 1. oktober 2013 til den 30. september 2014. Kommissionen fandt det derfor hensigtsmæssigt at basere sine konklusioner på nyere foreliggende faktiske oplysninger end dem, der allerede var otte år gamle. Kommissionen bemærkede endvidere, at antagelsen i bemærkningen er forkert af to grunde. For det første er formålet med antidumpinggrundforordningens artikel 18, stk. 6, ikke at straffe manglende samarbejdsvilje, men at påpege, at dette »kan« føre til et mindre gunstigt resultat end fuldt samarbejde. For det andet kan det ikke fastslås, om de foreliggende faktiske oplysninger, der blev anvendt, førte til et resultat, der var mindre eller mere gunstigt for ECL, hvis ECL havde samarbejdet fuldt ud. ECL samarbejdede ikke fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, og der er derfor ikke noget benchmark, der giver mulighed for en sådan afgørelse. Påstanden blev derfor afvist.

(229) SG PAM hævdede også, at den normale værdi i den oprindelige undersøgelse udelukkende var baseret på fortjenstgivende salg eller beregnet normal værdi. I sådanne tilfælde var den normale værdi eller den beregnede normale værdi, der blev anvendt til sammenligningen, typisk højere end salgspriserne på hjemmemarkedet. I sin ajourførte dumpingberegning baserede Kommissionen sig imidlertid på de indberettede priser på markedet, og intet garanterer, at disse priser er rentable. I mangel af pålidelige oplysninger fra ECL om omkostninger må Kommissionen

antage, at der fortsat er tale om en situation, hvor der også er et urentabelt salg på det indiske hjemmemarked. I stedet for at anvende en normal værdi baseret på de indiske producenters gennemsnitlige salgspris, som anført i anmodningen, bør den derfor kun tage hensyn til de højere salgspriser, der er indberettet, da der er mindre sandsynlighed for, at de er urentable og derfor uegnede til en dumpingberegning.

(230) Kommissionen mindede om, at den normale værdi blev fastsat af EU-erhvervsgrenen selv i anmodningen om en udløbsundersøgelse. Ifølge erhvervsgrenen var den normale værdi baseret på en lang række pristilbud og udgjorde derfor et gennemsnit af priserne i undersøgelsesperioden. Det ville være rent spekulativt at basere sig på de højeste priser ud fra den antagelse, at de (relativt) lavere priser sandsynligvis ikke ville være rentable. Desuden blev prisintervallet anset for passende til at fastsætte den normale værdi i udløbsundersøgelsesperioden, og Kommissionen havde heller ikke noget grundlag for kun at vælge nogle af dem. Den konkluderede således, at påstanden var uberettiget.

(231) SG PAM fremførte endvidere, at dumpingmargenen ikke burde reduceres med niveauet for eksportsubsidiemargenen i den oprindelige undersøgelse, da Kommissionen selv i udløbsundersøgelsen fastslog, at niveauet for eksportsubsidier i Indien faldt. SG PAM fandt, at selv om fradraget var berettiget, hvis Kommissionen skulle anvende resttolden i den oprindelige undersøgelse, var det ikke berettiget i dens nye tilgang, da resultaterne vedrørte en periode, hvor ECL modtog færre subsidier. SG PAM henviste til tilbagebetalingsundersøgelser vedrørende ECL, hvor Kommissionen besluttede at refundere parterne forskellen i den udligningsmargen, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse, og subsidiernes størrelse i undersøgelsesperioderne, hvilket beviser, at ECL modtog færre subsidier end fastsat i den oprindelige undersøgelse. Da der ikke foreligger pålidelige oplysninger om omfanget af eksportsubsidierne, mente SG PAM derfor, at Kommissionen skal afholde sig fra at nedsætte dumpingmargenen med enhver eksportsubsidiemargen eller i det mindste sikre, at nedsættelsen af margenen ikke er højere end de faktisk modtagne eksportsubsidier.

(232) Kommissionen var uenig i denne påstand. Da den nuværende undersøgelse var begrænset til en fornyet vurdering af dumpingniveauet, havde den intet grundlag for at fastsætte et nyt niveau for eksportsubsidier i den nuværende undersøgelsesperiode. Selv om det i udløbsundersøgelsen og i forbindelse med tilbagebetalingsundersøgelserne blev fastslået, at eksportsubsidiernes størrelse faldt, var ECL desuden stadig pålagt en udligningstold på 9 %. Hvis Kommissionen ikke desto mindre skulle fratrække eksportsubsidier fra antidumpingmargenen, måtte det (tilsvarende) niveau for udligningsmargenen (fra 9 % af udligningstolden) derfor heller ikke pålægges virksomheden. Indvirkningen på den kombinerede margen for ECL vil derfor være nul. Metoden (til at fratrække eksportsubsidierne) var også i overensstemmelse med den metode, som Kommissionen anvendte i tilbagebetalingsundersøgelsen. Kommissionen afviste således påstanden.

4. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

(233) Som fastslået i afsnit 3 fastsatte Kommissionen en ny dumpingmargen for ECL på 13,1 %. Som forklaret i betragtning 4 indførte Kommissionen en udligningstold på 9 % for ECL efter en særskilt antisubsidieundersøgelse, hvoraf 6,04 % var baseret på eksportbetingede subsidier. I overensstemmelse med den tilgang, der blev anvendt i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, reducerede Kommissionen dumpingmargenen med de subsidiebeløb, der blev konstateret i forbindelse med eksportordningerne i den særskilte antisubsidieundersøgelse. Ud fra ovenstående fastsættes tolden til følgende:

Virksomhedens navn	Eksportsubsidier	Dumpingmargen	Udligningstold	Antidumpingtold	Told i alt
Electrosteel Casting Ltd.	6,04 %	13,1 %	9,0 %	7 %	16 %

(234) Alle interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for at anbefale en opretholdelse af de gældende foranstaltninger. De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af disse oplysninger.

(235) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordningen (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) 2022/926 affattes således:

»2. De endelige antidumpingtoldsatser fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare, der fremstilles af nedenstående virksomheder:

Virksomhed	Endelig antidumpingtold (%)	Taric-tillægskode
Jindal Saw Ltd	3,0	C054
Electrosteel Casting Ltd.	7	C055
Alle andre virksomheder	14,1	C999«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand